மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் ; இச்சட்ட முன் வடிவை பேரவைமுன் அறிமுகப்படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச்சட்ட முன்வடிவு அறிமுகப்படுத்தப்பெற்றிருக்கிறது.

(7) அமைச்சரவையின் கொள்கையை நிராகரிக்கும் தீர்மானம் விவாதம் (தொடர்ச்சி)

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நேற்று முன்தினம் நான் தொடங்கிய என்னுடையபதிலின் தொடர்ச்சியாக இன்றையதினம் தொடர்ந்து என்னுடைய கருத்துக்களை நான் இங்கு வெளியிட வாய்ப்பு தந்ததற்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நாட்டினுடைய பொதுநிலையைப்பற்றி எண்ணி எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் நல்ல நோக்கத்தோடு எடுத்துக் காட்டுகின்ற குற்றங்குறைகளை கவனித்து குறைகள் இருந்தால் திருத்திக்கொள்ள வாய்ப்புத் தருகின்ற வகையில் இந்தத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பெற்றிருக்கிறது என்று நான் நேற்று முன்தினம் குறிப்பிட்டிருந்தாலும் கூட, இன்றைய தினம் சில புள்ளி விவரங்களை நான் நேற்று முன்தினம் சொல்ல வேண்டியதை இன்று தொடர்ந்து சொல்ல வேண்டும் என்று கருதுகிறேன். தொழில்துறை, தொழிலாளர்கள் பிரச்னை இவைகளைப்பற்றி நான் கொஞ்சம் நேற்று முன்தினமே சொல்லியிருக்கிறேன். அந்த வகையில் இந்த அரசின் தொழில் கொள்கையைப் பற்றி இங்கே நான் பல முறை எடுத்துப் பேசியிருக்கிறேன். கிராமப்புறத்திலிருக்கின்ற வேலை யில்லாத ஏழைத் தொழிலாளர் மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்புத் தருகின்ற வகையில், சிறுதொழில்கள் எங்கெங்கே ஆயிரக்கணக்கில் தொடங்க வேண்டும் என்பது இந்த அரசின் நோக்கம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் கனரக தொழிற் சாலைகளையும், அது போன்ற வேறு பெரிய தொழிற்சாலை களையும் நிறுவக் கூடாது, உருவாக்கக் கூடாது என்பது எங்கள் கொள்கை அல்ல என்பதை நாங்கள் தெளிவாகக் கூறியிருக் கிறோம்.

[மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்— தலைமை]

அந்த வகையில் இந்த ஆட்சி என்ன செய்து விட்டது, என்ன செய்திருக்கிறது என்று கேட்கிறவர்களுக்கு நான் சில புள்ளிவிவரங்களை எடுத்துக் காட்டுவது கடமையாக இருக்கிறது. இங்கு இருக்கின்ற மாமன்ற உறுப்பினர்கள் அவரவர்களுடைய தொகுதியில் என்னென்ன நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறன. எவை எவை நடைபெறவில்லை என்பதை மிகத் தெளிவாக— இதில் வாய்ப்புப் பெற்றவர்கள் அறிந்து கொள்ளக்கூடிய ஆற்றலுடைய

1979 நவம்பர் 5] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

வர்கள் என்றாலும், அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு நினைவுபடுத்தக் கூடிய வகையில் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. என்றாலும் என்னவோ எதுவும் நடைபெறவில்லை, எதற்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து, அதற்காக தங்களுடைய கடமையை ஆற்ற முன் வரவில்லை என்ற கருத்தைச் சொல்லும்போது இவைகள் அவர்களுக்குத் தெரிந்திருந்தாலும் கூட இந்த அமைச்சரவை என்ன செய்திருக்கிறது என்பதை இந்த மாமன்றத்திற்குச் சொல்வதின் மூலம் நாட்டுமக்களுக்கு விவரங்களைத் தெரிவிப்பதற்கு இதை ஒரு வாய்ப்பாக எடுத்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

புதிய தொழில்கள் என்ற நிலையில் நாங்கள் பல்வேறு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறோம். அறிவியல் துறையின் மூலம் புதிய புதிய யுக்திகளைக் கண்டுபிடித்து, அதன் விளைவாக நாட்டில் வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பக் கூடிய வகையில் நல்ல கருவிகளை உருவாக்குவது என்பது ஒன்று. தொழிற்சாலைகளை உருவாக்குவதின் மூலம் தொழிலாளர்களுடைய உழைக்கும் நேரத்தைத் குறைத்து தேவையான வருமானமும், வேலையும் கிடைக்கச் செய்வது மற்றொன்று. அதே நேரத்தில் கிராமப் புறத்தில் இருக்கின்ற மக்கள், விஞ்ஞான ரீதியாக தொழில் செய்யத் தெரியாத மக்கள் உடலுழைப்பின் மூலமாக கடினமாக உழைக்கத் தகுதியுடையவர்கள், அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புக் கிடைக்க வேண்டும் என்ற வகையில் எங்கள் கொள்கையை நாங்கள் அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

அந்த நிலையில் புதிய ஆலைகள் என்ற குறிப்பில், 1978-79ஆம் ஆண்டு தர்மபுரி மற்றும் இராமநாதபுரம், கோயம் புத்தூர், சேலம் ஆகிய மாவட்டங்களில் புதிய ஆலைகள் நிறுவப்பட்டு செயல்பட்டு வரும் கதிர் திறன்களை விரிவாக்கவும் அரசு பரிந்துரை செய்ததன் பேரில், பஞ்சாலை ஆணையாளர் உரிமம் வழங்கி இருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லி இந்தப் புள்ளி விவரங்களை நான் இங்கே கொடுக்க வேண்டியவனாக இருக்கிறேன்.

கோயம்புத்தூரில் 1978-79ஆம் ஆண்டு 5; இதுவரையில் 79-80ல் 1. சேலத்திலே, சிறு தொழில்களுக்கான முயற்சிகள் எடுக்க வேண்டுமென்ற வகையிலே அதிக நண்பர்கள் குறிப்பிட்டு பல முக்கிய தொழிற்சாலைகளை அங்கே உருவாக்குவதற்கு முன்வராத காரணத்தினால், இரண்டாண்டுகளிலும் புதியதாக எதையும் செய்ய முடியவில்லை. தர்மபுரியில் 1978–79ல் 2; 1979-80ல் 6 என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இராமநாதபுரத்தில் 1978-79ல் 4 ஆலைகள்; 1979-80ல் 4 ஆலைகள்; கோயம்புத்தூரில் 1978–79ல் 12 ஆலைகள் விரிவாக்கம் செய்யப் பட்டிருக்கின்றன; 1979-80ல் 11 ஆலைகள் விரிவாக்கம் செய்யப் பட்டிருக்கின்றன. 1978–79ல் சேலத்தில் 3, தர்மபுரியில் இல்லை, இராமநாதபுரத்தில் 3. மேற்சொன்ன 4 மாவட்டங் களிலும் 22 புதிய ஆலைகளும், 29 ஆலைகள் விரிவாக்கம்

விவாதம்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 நவம்பர் 5

செய்யவும் அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. புதிய ஆலைகளில் 5,37,700 கதிர்களும், விரிவாக்கத்தின் மூலம் 6,28,468 கதிர்களும் நிறுவப்படும். இதனால், 22,600 பேர்களுக்கு புதிய வேலை வாய்ப்பு கிடைக்க வழி செய்யப்பட்டு இருக்கின்றன. இதை நான் குறிப்பிடும்போது, இன்னொன்றையும் நான் சொல்லியாக வேண்டும்.

சில மாவட்டங்களில் சில தொழில்கள் அதிகமாக நிறுவப்பட்டு இருக்கின்றன. அங்கே முன்னதாகவே அப்போர்ப்பட்ட தொழிற்சாலைகள் உருவாகியதன் விளைவாக பல்லாயிரக் கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைத்திருக்கின்றது. ஆனால் குறிப்பிட்ட ஒரே மாவட்டத்தில் அல்லது ஒன்றிரண்டு மாவட்டங்களில் அப்போர்ப்பட்ட தொழிற்சாலைகள் நிறுவப்படும் என்கிற நிலையை மாற்றி, பிற்பட்ட பகுதிகளுக்கு, முன்னேறாத பகுதிகளுக்கு உதவ வேண்டுமென்கிற வகையில், அப்படிப்பட்ட பகுதிகளைத் தேர்ந்தெடுத்து ஆங்காங்கே புதிய தொழிற்சாலைகளை உருவாக்குவதற்கு இந்த அரசு முனைந்து, அதனைச் செயலாக்கம் கொண்டு வரும் திட்டத்தை உருவாக்கி, செயல்பட முனைந்திருக்கிறது. அந்த வகையில்தான் உரிமங்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையும், விரிவாக்கம் செய்யப் பட்டிருக்கின்றன என்பதையும், அதற்கான புள்ளிவிவரங்களை யும் நான் சொல்ல விரும்புகின்றேன்.

கோயம்புத்தூரில் புதிய ஆலைகள் 5; விரிவாக்கம் செய்யப் பட்டது 12; ஆக மொத்தம் 17. சேலத்தில் விரிவாக்கம் செய்யப்பட்டது 3; புதிய ஆலைகள் இல்லை; ஆகமொத்தம் 3. தர்மபுரியில் விரிவாக்கம் இல்லை; புதிய ஆலைகள் 2; ஆக மொத்தம் 2. இராமநாதபுரத்தில் விரிவாக்கம் 3; புதிய ஆலைகள் 4; ஆக மொத்தம் 7. அங்கே விரிவாக்கம் இப்போது போதுமான அளவிற்கு உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. 79-80 ஆம் ஆண்டுகளில், கோயம்புத்தூரில் விரிவாக்கம் 11; புதிதாக 1; மொத்தம் 12. சேலத்தில் இல்லை. தர்மபுரியில் விரிவாக்கம் இல்லை; ஆனால் புதியதாக ஆலைகள் 6; மொத்தம் 6. இராம நாதபுரத்தில் விரிவாக்கம் இல்லை; புதிய ஆலைகள் 4; மொத்தம் 4. இதே போல் கதிர்களின் எண்ணிக்கையை விரிவாய கியதின் மூலம் 2,80,000 கதிர்கள் கோயம்புத்தூரில். புதிய ஆலைகளின் மூலம் 1,25,200 கதிர்கள். சேலத்தில் விரிவாக் கியதன் மூலம் 61,652 கதிர்கள்; புதிய ஆலைகள் இல்லை.

[முற்பகல் 11-10]

அதுபோல் தர்மபுரியில் விரிவாக்கம் இல்லை. ஆனால் புதிய ஆலைகளின் மூலம் 50,000 கதிர்கள் இயங்குகின்றன. இராமநாதபுரத்தில் விரிவாக்கம் 81,260; புதிய ஆலைகள் லட்சம் கதிர்கள் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மொத்தம் கதிர்கள் 4,05,280.

சேலத்தில் 61,652; தர்மபுரியில் 50,000; இராமநாதபுரத்தில் 1,81,260 கதிர்கள்.

1979 நவம்பர் 5] [திரு. எம். ஜீ. இராமச்சந்திரன்]

வேலை வாய்ப்பு–விரிவாக்கத்தின் காரணமாக 3,804 பேர்களுக்குக் கோவையில். கோவையில் புதிய ஆலைகளின் மூலமாக 2,767 பேர்களுக்கு வேலை. மொத்தம் 6,571 பேர்களுக்கு புதிதாக வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கிறது.

சேலத்தில் புதிய ஆலைகளில் விரிவாக்கத்தின் மூலம் வேலை வாய்ப்பு 1,134 பேர்களுக்கு. தர்மபுரியில் புதிய ஆலைகளின் மூலம் 925 பேர்களுக்கு வேலை. இராமநாதபுரத்தில் 1,334 பேர்களுக்கு விரிவாக்கத்தின் மூலம் வேலை; புதிய ஆலைகள் மூலம் 1,852 பேர்களுக்கு வேலை. ஆக மொத்தம் 3,186 பேர்களுக்கு வேலை. ஆக ஒட்டுமொத்தமாக 11,816 பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்கிறது என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் 1979-80ல் விரிவாக்கத்தின் மூலம் கோவை மாவட்டத்தில் 2,35,476 கதிர்கள். புதிய ஆலைகள் 25,000.

முன்னே சொன்னது கதிர்கள்-இப்போது சொல்வது வேலை வாய்ப்பு. விரிவாக்கத்தின் மூலம் 4,246 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு. புதிய ஆலைகள் மூலம் 603 பேர்களுக்கு வேலை. மொத்தம் 5,849 பேர்களுக்கு வேலை.

சேலம் இல்லை. தர்மபுரி மாவட்டத்தில் 1,37,000 கதிர்கள் புதிய ஆலைகள் மூலமாக.

அதனால் 2,981 பேர்களுக்கு புதிய ஆலைகள் மூலமாக வேலை வாய்ப்பு. இராமநாதபுரத்தில் புதிய ஆலைகளின் மூலம் 2,523 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு.

ஆக, 1979-80 ஆம் ஆண்டில் விரிவாக்கத்தின் மூலம் 4,649 பேர்களுக்கு வேலை; புதிய ஆலைகளின் மூலம் 6,104 பேர்களுக்கு வேலை; ஆக மொத்தம் 10,753 பேர்களுக்கு வேலை. இரண்டையும் கூட்டினால் இந்த ஆண்டு 22,569 பேர்களுக்கு புதிதாக தொழிற்சாலைகள் மூலம் வேலைவாய்ப்பு கிடைக்க நாங்கள் எங்கள் கடமையைச் செய்திருக்கிறோம்.

புதிய தொழில்கள் ஆரம்பிக்கவில்லை, நீங்கள் எதுவும் செய்யவில்லை என்று சொல்வதனால்தான் இந்தக் குறிப்புகளைப் படிக்க வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு ஆளாக்கப் பட்டிருக்கிறேன்.

எத்தனை பேர்களுக்கு கோவை, சேலம், தர்மபுரி, மற்றும் இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் புதிய கதிர்கள் விரிவாக்கம் மூலம் புதிய ஆலைகள் மூலம் வேலை வாய்ப்பு வழங்கப் பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னேன். புதிய உரிமங்கள் வழங்கியதன் விவரங்கள், புதிய ஆலைகளின் விரிவாக்கம் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 நவம்பர் 5

ஆஷார் டெக்ஸ்டைல்ஸ், கோவை; வசந்தா மில்ஸ்; ராணி மில்ஸ்; எஸ். ஆர். வி. மில்ஸ்; ராஜேஷ் மில்ஸ்; ஜி. டி. கே. இண்டஸ்ட்ரிஸ்; லட்சுமி ஸ்பின்னிங் மில்ஸ்; கார்த்திகேயா ஸ்பின்னிங் அண்டு வீவிங் மில்ஸ், சிவசுப்பிரமணியன் டெக்ஸ்டைல்ஸ், கோவை. கிருஷ்ணா மில்ஸ், பொள்ளாச்சி; ஹம்ஸ வேணி ஸ்பின்னர்ஸ், கோடம்புத்தூர்; ராமகிருஷ்ணா ஸ்பின்னர்ஸ் அண்ட் வீவிங் மில்ஸ்; குப்புசாமி சாரிடி டிரஸ்ட்; பழனி ஆண்டவர் ஸ்பின்னர்ஸ்; திருப்பூர் டெக்ஸ்டைல்ஸ்: இப்படி நாங்கள் கதிர்கள் கொடுத்தது பற்றி வரிசைக் கிரமமாக சொல்கிறேன். 23,932; 24,180; 63,000; 25,000; 25,000; 24,232; 25,680; 15,120; 23,272; 24,264; 23,400; 25,000; 25,000; 25,000; 25,000; 25,200: ஆக வேலைவாய்ப்பு என்ற விகிதத்தில் தொடக்கத்திலிருந்து 292, 297, 632, 300, 300, 297, 119, 221, 632, 315, 89, 310, 467, 600, 600.

இன்னும், ஸ்ரீ வீ. சௌந்திரராஜன் ராமலட்சுமி ஸ்பின்னிங் அண்ட் வீவிங் மில்ஸ், அது கோவை. அதிலே புதிய ஆலை. பல்லடம் கோயம்புத்தூர் இடங்களில் 25,000, 25,000 கதிர்கள் வேலைவாய்ப்பு, 600, 500.

சேலம் மாவட்டம் கந்தசாமி வீவிங் பாக்டரி, மல்லூர் சித்தேச்வரா ஸ்பின்னிங் அண்ட் வீவிங் மில்ஸ், சேலம் டெக்ஸ்டைல்ஸ் இந்த மூன்று அமைப்புகளுக்கும் நாங்கள் உரிமம் வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்ததன் விளைவாக குமாரபாளையம், ராசிபுரம், ஆத்தூர் ஆகிய மூன்று இடங்களிலும் 22,582; 22.800; 16,200: அதில் வேலை வாய்ப்பு பெறுகிறவர்கள் 347; 538; 249.

அதுபோக, தர்மபுரி மாவட்டத்தில் பாலாஜி ஸ்பின்னர்ஸ்; கோயம்புத்தூர், ஒ, எம். எஸ். பி. எல். எம். மெய்யப்பன், பொள்ளாச்சி, புதிய ஆலைகள். தர்மபுரியிலே அந்த இரண்டு இடங்களில் 25,000, 25,000 தறிகள் கொண்ட ஆலைகள், அதில் 610, 315 பேர்களுக்கு வேலை.

ஸ்ரீ சண்முகா பிலிம்ஸ், ஜானகிராம்ஸ் பின்னர்ஸ் லிமிட்டெட், பாரதி காட்டன் மில்ஸ், அருப்புக்கோட்டை, ஸ்ரீ தேவி விலாஸ், எம். மெய்யப்பன், பொள்ளாச்சி வீரராகவா டெக்ஸ்டைல்ஸ், வள்ளி காட்டன் டிரேடர்ஸ், இது அத்தனையும் இராமநாதபுரம் மாவட்டம். அதிலே 25,000; 37,620; 18,640;25,000; 25,000; 25,000 ஆக 6,98,192 கதிர்கள். வேலை வாய்ப்பு 636; 326; 322; 236; 215; 315; 486; ஆக 11,816 பேர்கள் புதிய வேலை வாய்ப்புக்களைப் பெற்றார்கள்.

அது போக, மேலும் எங்களுடைய திட்டங்களின் விளைவா இன்னும் பல பேர்களுக்கு, பின்தங்கிய மாவட்டங்களுக்கு வந்து அங்கே ஆலைகள் நிறுவ வருகிறவர்களுக்கு, நாங்கள்

1979 நவம்பர் 5] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

உரிமம் வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யத் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தொழில் துறையில் நீங்கள் என்ன செய்திருக்கிறீர்கள், என்ன செய்தீர்கள் என்று கேட்கிறவர்களுக்கு ஓரளவிற்கு இந்தப் புள்ளிவிவரங்கள் நாங்கள் எங்களால் முடிந்த கடமைகளைச் செய்திருக்கிறோம் என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காக இங்கே அளிக்கப்படுகின்றது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதோடு எத்தனை வேலைவாய்ப்புகள் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன என்பதற்கும் இந்தப் புள்ளிவிவரங்கள் ஆதரவாக இருக்கும் என்பதைச் சொல்வதில் நான் மிகமகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

இன்னொன்று தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலை. இங்கே சில நண்பர்கள் கேட்டார்கள். தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலையை இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைத் தவிர வேறு மாவட்டங்களுக்குக் கொடுக்கப் போவதில்லை என்று முதலமைச்சர் பேசியதாக பத்திரிகையிலே செய்தி வந்தது, அது உண்மைதானா? அப்படியானால் இப்போது கொடுக்கப்பட்டு இருப்பது என்ன ஆகும் என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். ஒன்றை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எந்த எந்த மாவட்டங்களிலே என்ன என்ன தொழில்களை நடத்துவதற்கு மூலப் பொருட்களும் வாய்ப்பும் இருக்கின்றதோ அதற்கேற்ப அந்தந்த மாவட்டங்களிலே அந்தப் பணிகளுக்கு ஏற்பாடுகள் செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பது இந்த அரசினுடைய நோக்கம் ஆகும்.

(முற்பகல் 11-20)

ஏதோ பெரிய தொழிற்சாலைகளைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்கிற ஒரே நோக்கத்தோடு, எப்பொழுது வருவார்கள் என்று காத்திருந்து எங்கள் பணிகளைச் செய்யாமல், முடங்காமல், நாங்கள் யார் யாருக்கு வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்று கருதுகிறோமோ, நம்புகிறோமோ யார் ஒழுங்காக அந்தப் பணிகளை செய்ய முன் வருகிறார்களோ அவர்களை, பின்தங்கிய மாவட்டம் என்று சொல்லப்படுவதற்கு உதாரணமாக இருக்கின்ற இராமநாதபுரம் மாவட்டம் போன்ற மாவட்டங்களில் முன்னுரிமை கொடுத்து அங்கே அவர்களுக்கு அந்தச் சலுகை அளிக்கலாம். அங்கே நீங்கள் அந்தத் தொழிற்சாலையை அண்மையில் தொடங்குவது என்றால் வேண்டிய வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படும் என்று சொல்ல முன்வந்தது எங்களுடைய எண்ணம் இந்த நாட்டில், நான் முதலிலேயே குறுப்பிட்டதைப் போல எந்தந்த மாவட்டங்களில் இந்தத் தொழிலைச் செய்ய உடனடியாக வாய்ப்பு இருக்கிறதோ அதை அங்கே நிறைய ஏற்பாடு செய்வதற்கு வாய்ப்புத் தந்து, அங்கேயுள்ள மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை உருவாக்க வேண்டுமென்பதாகும். அந்த வகையில் இங்கே நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 நவம்பர் 5

தர்மபுரியில் ஒன்று, பொம்மிடியில் ஒன்று, மதுரை மாவட்டத்தில் பெரியகுளத்தில் ஒன்று, இராமநாதபுரம் மாவட்டம் காரைக்குடி, விருதுநகர், அருப்புக்கோட்டை, சிவகாசி, தஞ்சை மாவட்டம் மாயவரம், திருச்சி மாவட்டம் ஜெயங்கொண்டான், முசிறி, ஆண்டிமடம், தென்னார்க்காடு மாவட்டம் கள்ளக்குறிச்சி இராமநாதபுரம் மாவட்டம் சின்னக்காமன்பட்டி, இராமலிங்கபுரம், நெல்லை மாவட்டம் எட்டயபுரம், கோவில்பட்டி, மேற்கண்ட ஆறு சங்கங்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அனுமதி அளிக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதை நாங்கள் தடை செய்யப் போவது இல்லை. இதை அனுமதிக்காமல் ஒதுக்கித் தள்ளப் போவது இல்லை.

ஆனால், அதே நேரத்திலே, இதைத் தவிர கதர் கமீஷன் 1—4—79 முதல் 30—9—79 வரை உள்ள காலத்தில் 758 அலகுகள், குடிசைத் தொழிலாக நிறுவ அனுமதி வழங்கி உள்ளது, அவற்றின் விவரங்கள் பின்வருமாறு :—

இராமநாதபுரம், அலகுகளின் எண்ணிக்கை 392. நெல்லை 257, மதுரை 30. தர்மபுரி 5, வடார்க்காடு 59, கோயம்புத்தூர் 11 சென்னை 4. அலகு ஒன்றுக்கு 20 பேர் என்ற அடிப்படையில் இந்த 758 அலகுகளில் 15,160 பேர் வேலை பெறுவார்கள்.

திரு. சுப்பு அவர்கள், கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் பெரியார் மாவட்டத்தில் ரூபாய் 11 இலட்சம் செலவில் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலை தொடங்கப்படும் என்று கூறியதாகவும், இது முதலமைச்சரின் அறிவிப்புக்கு எதிராக இருக்கிறது என்றும் கூறியுள்ளார்கள். பெரியார் மாவட்டத்தில் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலை நிறுவும் அலகுகள் இந்தத் துறையின் குறிப்புகளில் எதுவும் கிடையாது என்று அந்த நண்பர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நான் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் அண்மையில் சுற்றுப் பயணம் சென்றபொழுது அங்கேயிருக்கின்ற மக்கள் என்னிடம் கோரிக்கை விடுத்ததன் விளைவாகவும், மற்ற மாவட்டங்களில் வேறு தொழில்கள் செய்வதற்கான வாய்ப்புகளை, நாங்கள் பெரிய தொழிற்சாலைகளை உருவாக்கிக் கொண்டு இருப்பதன் விளைவாகவும், உடனடியாக இராமநாதபுரம் மாவட்டம் போன்ற இடங்களில் உள்ளவர்களுக்கு உடனடியாக வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்ற நிலையில் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் இனிமேல் கொடுக்கப்படும் என்ற கருத்தோடும் அந்த எண்ணத்தை வெளியிட்டேன் என்பதை இந்த மாமன்றத்தில் சொல்கிறேன். அதைச் செய்து அதனால் அங்கே இலட்சக் கணக்கான மக்கள் வேலைவாய்ப்பு பெறுவார்கள் என்றால், வேறு வசதியில்லாத, வாய்ப்பில்லாத நிலையில் இருக்கின்ற அந்த மக்களுக்கு இது மாபெரும் உதவியாக இருக்கும் என்பதை யாரும் மறுக்க மாட்டார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்,

1979 நவம்பர் 5] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

1-7-77 முதல் இவ்வரசு மைய அரசுக்கு பெரும் தொழில் நிறுவ பரிந்துரைக்கப்பட்ட விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கை : சென்னை 21, செங்கல்பட்டு 25, வடார்க்காடு 15, தென்னார்க்காடு 3, தர்மபுரி 17, சேலம் 2, கோயம்புத்தூர் 6, நீலகிரி 2, தஞ்சாவூர் 1, திருச்சிராப்பள்ளி 4, மதுரை 1, இராமநாதபுரம் 4, புதுக்கோட்டை 1, திருநெல்வேலி இல்லை, கன்னியாகுமரி இல்லை, பெரியார் மாவட்டம் 1, ஆக 106 தொழில் நிலையங்களைத் தொடங்க மத்திய அரசுக்கு நாங்கள் சிபார்சு செய்திருக்கிறோம். அந்த சிபாரிசு செய்யப்பட்டவைகளின், அந்த கம்பெனிகளின் பெயர்களை நான் குறிப்பிட்டு நேரத்தை வீணாக்குவது என்று மற்றவர்கள் கருதினால், அதை நான் நிறுத்திக் கொண்டு செலவு எவ்வளவு என்பதை இங்கே குறிப்பிட்டு, வேலை வாய்ப்பு எவ்வளவு என்பதை இங்கே நான் குறிப்பிட வேண்டியது என்னுடைய கடமையாகும். 40 இலட்சம், 16 இலட்சம், 92.42 இலட்சம், 55 இலட்சம், 21 இலட்சம், 11 இலட்சம், 29 இலட்சம், 50 இலட்சம், 10 இலட்சம்: ஆக, அது போலவே 69 பேர்களுக்கு, 24 பேர்களுக்கு, 150 நபர்களுக்கு, 500 நபர்களுக்கு, 54 நபர்களுக்கு, 7 நபர்களுக்கு, 15 நபர்களுக்கு, 57 நபர்களுக்கு, 71 நபர்களுக்கு என்று வேலை வாய்ப்பும், அதோடு தொடர்ந்து மற்றும் நாங்கள் சிபாரிசு செய்ததன் விளைவாக, 300 பேர்களுக்கு ஒரு இடத்தில், இன்னொரு இடத்தில் 105 தொடர்ந்து 67, 59, 178, 695, 10, 32, 106, 33, 35, 76, 90, 240, 118, 936, 500, 50, 98, 30, 155, 250, 1355, 30, 185; அது போலத் தொடர்ந்து 52, 174, 935, 339, 90, 68, 72, 48, 76, 58, 97, 250, 112, 110, 500, 112, 99, 50, 144, 195, 3,500, 178, 660, 43, 77, 400, 72, 150, 50, 250, 611, 160, 155 இவை 2,350, 434, 300— இத்தனை பேர்களுக்கு இந்த சிபாரிசுகளின் மூலம் அந்தத் தொழிற்சாலைகளுக்கு மத்திய அரசிலிருந்து உரிமம் வழங்கப்பட்டவுடன் தொழில் தொடங்கும்போது இந்த வேலைகள் கிடைக்கும் என்பதை இங்கே நான் சொல்லிக் கொள்ள விழைகின்றேன்.

திரு. க. சுப்பு : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதற்கும் கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதற்கும் முரண்பாடு இருக்கிற காரணத்தால் விளக்கம் கேட்டேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் பேசும் பொழுது, தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகள் இனி அமைக்க, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைத் தவிர வேறு எந்த மாவட்டத்திற்கும் அனுமதி அளிப்பதில்லை யென்று முடிவு செய்திருக்கிறோம் என்று அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பேசிய அதே சந்தர்ப்பத்தில் கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் பெரியார் மாவட்டத்தில், ஈரோட்டில் பேசும்பொழுது, ஈரோட்டிலே தொடங்குவதற்கு ரூ. 11 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று

[திரு க. சுப்பு] [1979 நவம்பர் 5

சொன்னார்கள். அவர் இருக்கும்போதுதான் நானும் சொன்னேன். ஏதாவது விளக்கம் சொல்வதாக இருந்தால் சொல்லுங்கள் என்று சொன்னேன். அவர் சொல்லவில்லை. இப்பொழுது கூட முன்னுரிமை வழங்குவதை நான் ஆட்சேபிக்க வில்லை. ஆனால், அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவது, தொழில் தொடங்குவதற்கு தொழில் உரிமங்கள் வழங்கப்படுகின்றனவே தவிர, தொழில்கள் ஆக்க்வலாகத் தொடங்கப்படவில்லை. நிறையப் பேருக்கு 'ரா மெட்டீரியல்ஸ்' கிடைக்கவில்லை. சும்மா லைசன்ஸ் கொடுக்கிறார்கள். கலெக்டர் ஆஃபீசில் ஆளுக்கு ரூ. 300 வாங்கிக் கொண்டு கொடுக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட முறைகள் இருக்கின்றனவே தவிர, தொழில்கள் தொடங்கப்படவில்லை யென்பதை உங்களுடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, தொழில்கள் தொடங்கப்படவில்லை யென்கிற குற்றச்சாட்டை நான் மறுக்கிறேன். எத்தனையோ பேருக்கு வேலைவாய்ப்புக் கிடைத்திருக்கிறது என்பதை முன்னாலே நான் படித்துக் காண்பித்தேன். அண்மையிலே கூட தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகளுக்கு நான் சென்றபொழுது, எத்தனையோ தாய்மார்கள் அங்கே தீப்பெட்டித் தொழிற் சாலையிலே பணியாற்றுவதற்கு கற்றுக் கொண்டு, பணியாற்றி யதை நான் பார்த்து, அங்கே தொடங்கி வைத்து விட்டு, அதற்கு வேண்டிய வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தி விட்டு வந்திருக்கிறேன் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அறிவார்கள். பத்திரிகைகளிலே வார்த்தைகள் தவறாகப் போடப்பட்டு விட்டால் அதற்கு நாங்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ள முடியாது என்பதை இங்கே திரும்பவும் சொல்ல விரும்புகிறேன், தொழிற் சாலைகளுக்கு எந்தெந்த வகையிலே வாய்ப்புக்கள் தர வேண்டு மென்று விரும்புகிறோமோ அதற்கு நானே கையெழுத்திட்டு விட்டு நானே கொடுக்கப் போவதில்லையென்று எப்படி சொல்ல முடியும் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நான் அதைச் சொன்னதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை இங்கே விளக்க வேண்டும். அங்கே உள்ள மக்கள், தாய்மார்கள் எங்களுக்கு இதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. வேறு தொழில் இல்லை, மானம் பார்த்த பூமியாக இது இருக்கிறது, இவைகளை யெல்லாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டிய வர்களாக இருக்கிறோம்; ஆகவே, தீப்பெட்டித் தொழிற் சாலையை இந்த மாவட்டத்தில் தொடங்குவதற்கு மேலும் நீங்கள் வாய்ப்பைத் தந்து மற்றவர்களுக்கு வேறு வாய்ப்புத் தருகின்ற காரணத்தால் எங்களுக்கு முன்னுரிமை தர வேண்டு மென்று சொன்னதன் விளைவாக இனிமேல் கொடுக்கப்படுகிற அனுமதி, முதல் சலுகையாக இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்கு மட்டும் என்று வைத்துக் கொள்ளலாமா என்று நாங்கள்

1979 நவம்பர் 5] [திரு. எம்.ஜீ. இராமச்சந்திரன்]

யோசிக்கின்றோம் என்ற வார்த்தையை நான் பயன்படுத்தி யிருக்கிறேன். அதை சுப்பு அவர்கள், மாண்புமிகு நண்பர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள், நம்புவார்கள் என்று நான் கருதுகின்றேன்.

[முற்பகல் 11-30]

மாண்புமிகு சங்கரய்யா அவர்கள் தொழில் துறை பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். நான் அன்றே குறிப்பிட்டேன், மேலெழுந்த வாரியாக. அதை கொஞ்சம் தெளிவுபடுத்தலாம், தெளிவாகச் சொல்வது நல்லது என்று நான் கருதுகிறேன். தோல் பதனிடவும், தோலை உற்பத்தி செய்யவும் துவக்கப்பட்ட திருவாளர்கள் குரோம்லெதர் கம்பெனி என்னும் நிறுவனம் தற்போது நட்டத்தில் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. தொழிற்சாலை மூடப்படவோ, கதவடைப்பு செய்யப்படவோ இல்லை. தொழிலாளர்கள் வழக்கம்போல வேலைக்குச் செல்கிறார்கள். ஆனால், அவர்களுக்கு ஒரு வேலையும் தரப்படவில்லை. மேலும், ஊதியம் சுமார் 11 மாதங்களாக வழங்கப்படவில்லை என்றும் சுமார் 1000 பேர் வேலை செய்து வந்தனர் என்றும் குறிப்பிட்டு தன்னுடைய வேதனையைச் சொன்னார்கள். அதற்கு நான் நேற்றைய முன் தினமே பதில் சொல்லி இருக்கிறேன் என்றாலும் இன்னும் கொஞ்சம் தெளிவாக நான் சொல்ல வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

சென்ட்ரல் பாங்க் ஆப் இந்தியா-க்கு இந்த நிறுவனம் ரூ. 1 கோடியே 40 இலட்சம் பாக்கி தரவேண்டிய நிலையில் அவ்வங்கி இந்நிறுவனம் கோரிய ரூ. 60 லட்சம் கடனை பொறுப்புறுதி இன்றி அளிக்கத் தயங்குகிறது. எனவே நிறுவனத்தின் தலைவர் நாகப்பச் செட்டியார் கடனுக்கு பொறுப்புறுதி வேண்டி அரசை அணுகினார். தமிழ்நாடு தொழில் துறை மேற்படி கோரிக்கையுடன் மத்திய தோல் ஆராய்ச்சிக் குழுவின் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டுள்ள நிர்வாக சீரமைப்பு மற்றும் நிர்வாகத்தில் பங்கேற்றல், கடனோ அல்லது உத்தரவாதமோ அளிப்பதற்கான வாக்குறுதி குறித்து ஆராய்ந்தது.

மையத் தோல் ஆராய்ச்சி நிறுவனம் இந்த ஆலை மறுபடியும் இலாபகரமாக இயங்கமுடியும் என்று கூறியிருந்தாலும் அதற்கு விதித்துள்ள நிபந்தனைகள் மிகக் கடுமையானவை.

தற்போதுள்ள தொழில் முனைவரை நீக்கி, ஆலையின் உயர் பதவிகளில் தொழில் வல்லுநர்களை நியமித்து, தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைத்து, ஆலையின் உற்பத்தித் திறனை அதிகப்படுத்தி இழந்துவிட்ட ஏற்றுமதி செய்யும் வாய்ப்பினை திரும்பப் பெறும் வகையில் விற்பனைத் தொகையை விரிவு செய்வது மூலம் சுமார் ரூ. 1 கோடி வரையிலும் நடைமுறை மூலதனங்களுக்கு கொடுத்தால்தான் இந்த நிறுவனம் இலாபகரமாக நடைபெறும் என்று தெரிவித்துள்ளது. இந்த நிபந்தனைகளில் எவையேனும் முழுமையாக நிறைவேற்றப்பட

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 நவம்பர் 5

வில்லை என்றால் ஆலை நட்டத்தில்தான் இயங்கும்; எனவே நிர்வாகத்தில் அரசு பொறுப்பேற்பதோ, அதை விடுவிப்பு நிறுவனம் என்று அறிவிக்கவோ முடியாது என்று தெரிவித்து விட்டு இந்த நிறுவனத்திற்கு அதிக அளவில் கடன் கொடுத்திருந்த வங்கியே இந்த நிறுவனத்தை ஏற்று நடத்தலாம் என்று சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு அரசு அறிவித்தது.

மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் வங்கியின் நிறுவனம் மற்றும் தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகள், தொழிற்சாலை அதிபர்கள் இவர்களுடன் 30—4—79 அன்று இந்த நிறுவனத்தைத் திறப்பதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் பற்றி பேச்சு நடத்தினார், அரசுச் செயலாளர், நிதித்துறை, தொழிலாளர் நலத் துறை, தொழில் துறை ஆகியோருடன் 3-9-79 அன்று பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தினார். இத் தொழிற்சாலையை மீண்டும் இயங்கச் செய்ய நிறுவனத்தின் நிர்வாகமோ, வங்கியோ எந்த வகையிலும் தயாராக செய்ய முன்வரவில்லை. அரசே இதை ஏற்று நடத்தலாம், நாட்டுடமை ஆக்கலாம். ஆனால் சொத்துக்களின் மதிப்பு 196 இலட்சம், கடன்களை விட (ரூ. 5 கோடி) மிகவும் குறைவாக இருப்பதால், கடன்கள் கொடுத்துள்ள வங்கிகளுக்கு இதனால் பெறும் இழப்பு ஏற்படும். எனவே வங்கி மைய நிதி யமைச்சகத்தின் மூலம் நிச்சயமாக எதிர்க்கும்.

முன்பு சக்தி பைப்ஸ் போன்ற நிறுவனங்களை நாட்டுடமை யாக்க தமிழக அரசு மைய அரசுக்கு திட்டங்கள் அனுப்பிய போது அதற்கு மைய அரசு ஒப்புதல் கொடுக்காததற்கு வங்கிகளின் எதிர்ப்பும் ஒரு காரணம் என்பது இங்கே குறிப்பிடத் தக்கது.

அடுத்து ஆலையை மீண்டும் இயங்கச் செய்ய தொழில் அபிவிருத்தி மற்றும் கட்டுப்பாடு சட்டம் 1951-ன் கீழ் நடவடிக்கை எடுக்கலாம். இந்த ஆலை முறையாக மூடப்படவில்லை என்றாலும் கடந்த சுமார் 1 வருட காலமாக இயங்காமல் இருப்பதால் மேற்கண்ட சட்டத்தில் 18 பிரிவின் கீழ் இந்த ஆலையை, 90 நாட்களுக்கு மேல் இயங்காமல் இருக்கிறதென்று சுட்டிக் காட்டி இந்த ஆலையின் நிர்வாகப் பொறுப்பை மைய அரசே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற செயற்குறிப்புக்கு நான் ஆணையிட்டு மைய அரசுக்கு ஒரு கடிதம் அனுப்பப் பட்டிருக்கிறது,

இந் நிறுவனத்திலிருக்கிற தொழிலாளர்களுக்கு முதல்மைச்சர் நிதியிலிருந்து ஏதாவது நிவாரணம் கொடுக்க முடியுமா என்று சொன்னதை பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை சொல்லிக் கொள்ள விழைகின்றேன்.

ஆகவே, சட்டங்கள் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு. . . .

திரு. என். சங்கரய்யா : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, க்ரோம் லெதர் கம்பெனி பற்றி மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த விளக்கத்திற்கு நன்றி கூறக்

1979 நவம்பர் 5] [திரு. என். சங்கரய்யா]

கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். இப்போது அவர்கள் குறிப்பிட்ட படி, மத்திய அரசுக்குச் சிபார்சு செய்து, அவர்கள் அதை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு அரசாங்கம் வற்புறுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் அந்தத் தொழிற்சாலையை லாபகரமாக நடத்திக்கொடுப்பதற்கு மத்திய அரசாங்கத்தோடு ஆனாலும் சரி, மாநில அரசாங்கத் தோடு ஆனாலும் சரி, தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதை அவர்கள் ஏற்கனவே அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்து இருக்கிறார் கள். அந்தத் தொழிற்சாலை இயங்குவது என்பதில் அந்தத் தொழிலாளர்களின் வேலைவாய்ப்பு என்பது முக்கியமாக அடங்கி இருக்கிறது. அதோடு அந்தத் தொழிற்சாலை இயங்க வேண்டும் என்பதும் இருக்கிறது. ஆகவே, அரசாங்கம் அந்தத் தொழிற்சாலையை ஏற்று நடத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்வதோடு, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நிதியில் இருந்து அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு உதவி செய்யப்படும் என்கிற அறிவிப்பை இப்போதே வெளியிட்டால், கடந்த 16 மாத காலமாக ஊதியம் இன்றி அவதிப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கும் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதுபோல் இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத் : கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் அன்று காவிரி ஸ்ட்ரக்சுரல்ஸ், திருச்சி பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதை நடத்துவதற்கு வேறு முறையில் நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமா என்பது குறித்து முயற்சி எடுப்பதாகக் கூறினார்கள். பி.எச். இ.எல். நிறுவனம் இப்படிப்பட்ட ஓரிரு இன்ஜினீரிங் யூனிட்டு களை எடுத்து நடத்தியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த பி.எச். இ.எல். நிறுவனம் இதை ஏற்று நடத்துவதற்கு வேண்டிய முயற்சியில் கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் இறங்கி, அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு நிவாரணம் கொடுக்க ஏதாவது செய் வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அந்தத் தொழிலாளர்கள் பிரச் னையில் சட்டத்திற்கு இணங்க எந்த அளவிற்கு எங்களால் காரியங்கள் ஆற்றுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறதோ, அவை அத்தனையும் நாங்கள் பின்பற்றுகிறோம் என்று சொல்கிற நேரத்தில், இந்த விஷயத்தில் காவிரி ஸ்ட்ரக்சுரல்ஸ் சம்பந்தப் பட்ட பிரச்னைகளையும் உள்ளடக்கி இந்த அரசு தன்னாலான பணியைச் செய்யும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சம்பந்தப்பட்டவர்களை அழைத்து இதற்காக தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சரையும், மற்றும் சம்பந்தப்பட்ட தொழிற் சங்கத் தலைவர்களையும் அதிபர்களையும் அழைத்து, இதைப் பற்றிப் பேசி முடிவு எடுப்பதற்கான முயற்சியில் நாங்கள் ஏற்பாடு செய்வோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 நவம்பர் 5

இங்கே எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களில் ஒருவரான மாரிமுத்து அவர்கள் நூல் விலை ஏறிவிட்டது என்பதைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு ஒரு சில விளக்கங்களை நான் சொல்ல வேண்டியது என் கடமையாக இருப்பதால் சொல்ல விரும்புகிறேன். பொதுவாக இந்த ஆண்டு மே மாதத்திற்குப் பின் கைத்தறி நெசவாளர்கள் உபயோகிக்கும் சிட்ட நூல் விலை 12% முதல் 27% வரை உயர்ந்தது. உதாரணமாக 20-ம் நெம்பர் நூல் விலை மே மாதம் ரூ.70, ரூ.76 என்று இருந்தது. ஆகஸ்டில் 79ரூ. 86 ரூ. என்று உயர்ந்தது. 100-ம் நெம்பர் நூல் விலை ரூ.247-ல் இருந்து 333-345 என்று உயர்ந்தது. அதோடு, மே, ஜூன் மாதங்களில் தமிழ் நாட்டிலுள்ள நூற் பாலைகளில் 55 நாட்கள் வேலைநிறுத்தம் இருந்ததால் நூல் உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டது.

நெசவாளர்களுக்கு நியாய விலையில் நூல் வழங்க மாநில அரசு தென்னிந்திய பஞ்சாலைக் கழகத்துடன் கலந்து பேசி, ஆகஸ்ட் 1979 மார்க்கெட் விலையில் 5% குறைவாக 3674 பேல் நூலைப் பெற்று, கைத்தறி நெசவாளர் சங்கங்களுக்கு செப்டம்பர் மாதம் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது. அதன் பின், மாநில அரசின் வேண்டுகோளின்படி மத்திய அரசு தலையீட்டில் 60-ம் நெம்பர் கீழுள்ள நூல்களை செப்டம்பர் முதல் வார விலையில் 10% குறைவாகவும், நூற்பாலைகளிலிருந்து ஒதுக்கீடு செய்து விநியோகம் செய்யும் திட்டம் 1-10-79 முதல் அமலில் உள்ளது. இத்திட்டத்தின் கீழ் தென்னிந்திய நூற்பாலைக் கழகம் மற்றும் தேசிய பஞ்சாலைக் கழகம் ஆகியவற்றிலிருந்து 5,241 பேல் நூல்களைப் பெற்று தனியார்த்துறை நெசவாளர் சங்கங்களுக்கு ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தின் கீழ் நூல் ஒதுக்கீடு டிசம்பர் மாதம் வரையில் செய்யப்படும். தமிழ்நாட்டில் இயங்கும் 12 கூட்டுறவு நூற்பாலைகளில் உற்பத்தி செய்யப்படும் 7,000 பேல் நூல்கள் நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு நியாய விலையில் வழங்கப்படுகின்றன. எனவே, கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குத் தேவையான நூல் நியாய விலையில் விநியோகிக்கத் தக்க ஏற்பாடுகள் நடைமுறையில் உள்ளன,

[முற்பகல் 11-40]

கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு வேலை பாதுகாப்பு, கூலி போன்றவற்றில் சட்டப் பாதுகாப்பு அளிப்பதற்கு என்று ஒரு சட்ட முன்வடிவு கொண்டுவரப்பட்டு, அது சட்டமன்றத்தின் கூட்டாய்வுக் குழுவின் பரிசீலனையில் உள்ளது. இக்குழு கைத்தறி தொழில் சம்பந்தப்பட்ட பல ஸ்தாபனங்கள், நபர்கள் அவர்களுடைய கருத்துக்களைப் பெற்று வருகிறது. எனவே, நெசவாளர்களுக்கு தக்க பாதுகாப்பு அளிக்கும் வகையில் இந்த மசோதா சட்டமாக்கப்படவுள்ளது.

தொழில் துறையில் 14 கோடி ரூபாய் பஞ்சுக்காக ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது; பஞ்சு வாங்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது

1979 நவம்பர் 5]

திரு. க. சுப்பு : துணைத் தலைவரவர்களே, இந்தக் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு நூல் ஒதுக்கீடு செய்வது பற்றி ஒரு விளக்கம் கேட்க விரும்புகிறேன். அருப்புக் கோட்டையில் ஏற்கெனவே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற இரண்டு சங்கங்களுக்கு வழங்கப் பட்டு வந்த நூல் நிறுத்தப்பட்டு, புதிதாக நெசவு செய்யாமல் 'ப்ராசசிங்' செய்கிறவர்களுக்கு, சாயம் போடுதல் போன்ற ப்ராசசிங் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களுக்கு நூல் வழங்கப் படுகிறது. அந்த இரண்டு சங்கங்கள்–அருப்புக்கோட்டை சொக்கலிங்கபுரம் கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம், அருப்புக்கோட்டை இந்திராகாந்தி ஆர்ட் சில்க் நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம்–இந்த இரண்டு சங்கங்களுக்கும் கொடுக்கப் பட்டதை நிறுத்திவிட்டு, இப்போது புதிதாக (பார்வையாளர் மாடத்திலிருந்து துண்டறிக்கை வீசப்பெற்றது) ஆளும்கட்சிக் காரர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ப்ராசசிங் சங்கத்திற்கு நூல் வழங்கப்படுவதாகப் புகார் வந்திருக்கிறது. இதிலே அரசாங்கத்தின் நிலை என்ன என்பதை அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. என். கிட்டப்பா : சார், பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். அங்கே....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அங்கே என்ன நடந்தது என்பதைப் பார்க்கச் சொல்லியிருக்கிறேன்: பின்னர் தெரிவிக்கிறேன்.

திரு. க. சுப்பு : துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சரின் கவனம் வேறு பிரச்சனையில் இருப்பது போல் தெரிவதால் சொல்கிறேன். கைத்தறி நெசவாளர் சங்கங்களுக்கு நூல் ஒதுக்குகிறார்கள். அப்படி ஒதுக்கும்போது, ஏற்கெனவே நூல் வழங்கப்பட்டு வந்த சில சங்கங்கள் ஒதுக்கப்பட்டு விட்டன. அதுபற்றி புகார் வந்திருக்கிறது. அந்தச் சங்கங்களிலே தறி இருக்கிறதா என்று செக் செய்யப்பட்டது; செக் செய்யப்பட்டும் இன்னும் நூல் வழங்கவில்லை. ஆனால புதிதாக ஆரம்பித்த சங்கத்தில் தறி இருக்கிறதா என்று செக் பண்ணாமலேயே நூல் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அருப்புக்கோட்டை ஆர்ட் சில்க் ப்ராசசிங் அசோசியேஷன் என்பது அதன் பெயர். அங்கே சாயத் தொழிலாளர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அதிகமாக நூல் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆர்டரில் கூறப் பட்டிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். தறி இருப்பவர்களுக்கு நூல் வழங்கவில்லை; ஆனால் தறி இல்லாதவர்களுக்கு நூல் வழங்கப் படுகிறது. அருப்புக்கோட்டை சொக்கலிங்கபுரம் கைத்தறி நெச வாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம், அருப்புக்கோட்டை இந்திராகாந்தி ஆர்ட் சில்க் நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம் ஆகிய சங்கங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டு வந்த நூல் நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது என்று புகார் வந்திருக்கிறது. ஆனால் அரசாங்கம் அந்த புகாரைப் பற்றி கவலைப் பட்டதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே, முதலமைச்சர் அதற்கு பதிலளிப்பாரா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

[1979 நவம்பர் 5

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுப்பு அவர்களுக்குத் தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. விரைவிலே அதை விசாரித்து, எந்தக் காரணத்தினால் அப்படி மாற்றப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிந்து, காரணமின்றி வேறு தனிப்பட்ட சூழ்நிலை களால் அல்லது அரசியல் நோக்கத்தால் அந்த நிகழ்ச்சி நடந்து இருக்குமானால் இந்த அரசு நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதை நான் திரு. சுப்பு அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் செயல்படும் பஞ்சாலைகளுக்கு பஞ்சு வாங்கு வதற்காக தமிழ்நாடு அரசு தொகை ஒதுக்கீடு எதுவும் செய்ய வில்லை; அதுபற்றிய செயற்குறிப்பும் இல்லை. ஆனால் 12 கூட்டுறவு நூற்பாலைகளுக்கும் தமிழ்நாடு பஞ்சாலைக் கழகம் நடத்தும் இரண்டு தனியார் நூற்பாலைகளுக்கும் போதுமான பஞ்சுகளை நியாயவிலையில் வாங்க, தமிழ்நாடு பஞ்சாலைக் கழகத்தின்கீழ் ஒரு குழு 1-8-1977 முதல் செயல்பட்டு வருகிறது. இந்தக் குழுவில் தமிழ்நாடு பஞ்சாலைக் கழகச் செயல் இயக்குநர், கோயம்புத்தூரில் உள்ள மூன்று கூட்டுறவு நூற்பாலை நிர்வாக இயக்குநர்கள், ஃபாக்டரி மானேஜர் ஒருவர் இருக்கிறார்கள். இந்தக் குழு கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்களுக்கும் மற்றும் மகாராஷ்டிரம், குஜராத் கூட்டுறவு விற்பனை ஸ்தாபனங்களுக்கும் முதலிடம் கொடுத்து பஞ்சு வாங்குகிறது. இந்தக்குழு ஆரம் பித்தது முதல், 31-8-1979 வரை வாங்கிய பஞ்சு விவரம் வருமாறு :— பஞ்சு பேல்களில்.

1977 ஆம் ஆண்டு 28,436. 1978 ஆம் ஆண்டு 89,266. 1979 ஆம் ஆண்டு, 31-8-1979 வரையில 48,238.

ஆக 1977 ஆம் ஆண்டு 660.46 இலட்சமும், அடுத்து 1,963 இலட்சமும், அடுத்து 1,007 இலட்சமும் என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் சங்கரய்யா அவர்கள் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் ''கூட்டுறவுத் துறை நிர்வாகம் என்பது பெரிய மோசடி. இதில் தனியார் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் நிர்வாக இயக்குநராக பணி புரிய அரசு ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறது. சேஷசாயி பேப்பர் நிறுவனம் அதுமாதிரி ஒன்று. அரசு இயக்குநர் இதில் இருக்கிறார் இந்த நிறுவனம் தொழிலாளர்களுக்கு அவர்களுடைய நலன் களுக்கு குந்தகம் விளைவித்து வருகிறது. தொழிலாளர்களின் பிரச்னைகளுக்கு வேறு சுமுகமான முடிவு காண வேண்டும் என்று ''கூறியிருக்கிறார். அதோடு ''ஸ்பிக் நிறுவனம் 60 கோடி முதலீட்டில் ஏற்படுத்தப்பட்ட நிறுவனம். இதில் பெரும் பங்கு மாநில அரசைச் சேர்ந்தது. ஸ்பிக் நிர்வாக இயக்குநர் தனியார்

1979 நவம்பர் 5] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

துறையைச் சேர்ந்தவர். அதோடு அல்லாமல் அவர் பதவிக் காலம் 10 ஆண்டுகள் என்று நிர்ணயிக்கப் பட்டிருக்கிறது'' என்று கூறியிருக்கிறார்.

இது கூட்டுறவுத் துறை நிறுவனம் அல்ல. இது ஒரு தனியார் நிறுவனம். இதில் டி.ஐ.ஐ.சி. ஆரம்பத்தில் 1 கோடி ரூபாய் பங்கு மூலதனமாகப் போட்டுள்ளது. அந்த நிறுவனத்திற்கு போனஸ் பங்குத் தொகையாக ரூபாய் 50 லட்சம் என்று கணக்கில் வந்தது. ஆக டி.ஐ.ஐ.சி.யின் மொத்த முதலீடு 1.50 கோடி ஆகும். இதில் இயக்குநர்களாக டி.ஐ.ஐ.சி-யின் சார்பில் திரு. பிரபாகர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அரசின் சார்பில் தொழில் துறை செயலர் திரு. கீதா கிருஷ்ணன் அவர்களும், வனம் மற்றும் மீனளத் துறைச் செயலாளர் திரு. திருமால் அவர்களும் இயக்குநர்களாக இருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்களின் பிரச்னைகளுக்குத் தொழிலாளர்கள் நலச் சட்டப்படி உயர் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

இன்னொன்று, தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம், 'டிட்கோ'வின் உதவியுடன் இரசாயன உரங்களுற்பத்திக்காக தொழில் முனைவர் திரு. எம்.ஏ. சிதம்பரம் அவர்களின் ஒத்துழைப்பில் ஸ்பிக் நிறுவனம் நிறுவப்பட்டது. இதன் மொத்த முதலீடு 150 கோடி ரூபாய் ஆகும். இதில் டிட்கோ 440 லட்சம் பங்குமூலதனமாகவும், தொழில் முனைவர் திரு. எம்.ஏ. சிதம்பரம் அவர்களின் பங்கு மூலதனம் 309 லட்சம் ரூபாய். மீதம் உள்ளவை ஏனைய நிதி நிறுவனங்கள், வங்கிகள், பொது மக்களிடம் இருந்தும் வசூல் செய்யப்பட்டவை. ஸ்பிக் நிறுவனத்தின் தலைவர் திரு, எம். ஏ. சிதம்பரம் அவர்கள், அரசின் பங்கு மூலதனம் அதிகமாக இருப்பதினால் அரசின் மூத்த அதிகாரிகளில் ஒருவரான திரு. வெங்கிடரமணன், ஐ.ஏ.எஸ். அவர்களைத் தலைமை நிர்வாகியாக நியமித்து 1977 முதல் மூன்றாண்டுகளாக அரசின் சார்பில் அவர் கொடர்ந்து பணியாற்றி வருகிறார். மாண்புமிகு உறுப்பினர் குறிப்பிட்டது போல் ஸ்பிக் இயக்குநர் தனியார் துறையைச் சேர்ந்தவர் இல்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் கூட்டுறவுத் துறையே பெரிய மோசடி என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அரசுத் தரப்பில்—டிட்கோ, 26 சதவீதம் பங்கு மூலதனம் இருந்தால், தொழில் முனைவரின் தரப்பிலும் 25 சதவீதம் பங்கு மூலதனம் போடுகிறார்கள். அவர்களுக்குச் சம அளவில் இயக்குநர்களும் இருக்கிறார்கள். நிர்வாக இயக்குநர் தனியார் தரப்பிலும் நியமிக்கப்படலாம். நிர்வாகக் கண்காணிப்புத் தலைவர் டிட்கோவிலிருந்து, அரசின் தரப்பிலிருந்து நியமிக்கப்படுகிறார். கூட்டுறவுத்துறை நிறுவனங்களின் நிர்வாகத்தில் டிட்கோ இப்படி படிப்படியாக ஈடுபட்டு, தற்போது ஃபிராபிட் வழங்குவதில், நிர்வாகத்தில் பதவிகளை ஏற்படுத்துவதில், நியமனங்கள் செய்வதில், இயக்குநர்களை நியமிப்பதில் டிட்கோவின் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் ஈடுபட்டு, இக் கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் நல்ல முறையில் நடக்க உதவி செய்கிறார்கள்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 நவம்பர் 5

மேலும் டிட்கோவின் தலைவரும், நிர்வாக இயக்குநரும், மற்றும் சம்பந்தப்பட்ட அலுவலர்களும் அடிக்கடி கூடி நிர்வாக சம்பந்தமாகப் பேசி முடிவுஎடுக்கிறார்கள், அடிக்கடி இந்நிறுவனங்களுக்குச் சென்று பார்வையிடுகிறார்கள். இந்நிறுவனங்கள் செயல்படுவது பற்றி அரசுக்கு மூன்றுமாதத்திற்குள் அறிக்கை அனுப்புகிறார்கள், இவ்வாறு இந்நிறுவனங்கள் குறைபாடுகள் இல்லாமல், அப்படி ஏதாவது தடை இருந்தால் அவைகளைக் கவனமாகத் தடுக்கவும், தவறுகள் இல்லாமல் நடத்தவும் டிட்கோ ஈடுபட்டுக் கொண்டு இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11.50]

திரு. என். சங்கரய்யா : சேஷசாயி பேப்பர் நிறுவனத்தில் அரசாங்கத்தின் சார்பில் ஒரு டயரக்டர்கள் அந்த டயரக்டர்கள் குழுவில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அது தனிப்பட்டவர்கள் கம்பெனியாக ஆக்கப்பட்டாலும் அதன் கொள்கையைப் பொறுத்தவரையில் அரசாங்கத்தின் பங்கு மிகவும் அதிகமாக இருக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தினேன். ஸ்பிக்கை பொறுத்தவரையில் முதலில் ஒப்பந்தம்போடப்பட்டபோது அதில் மானேஜிங் டயரக்டராக திரு. எம். ஏ. சிதம்பரத்திற்குத்தான் அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டது. இங்கே நிதிச் செயலாளராக இருந்தவர் நிர்வாக இயக்குநராக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார் என்பதையும் அறிவேன். அதைத்தான் முதல்வர் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். நான் இப்போது கேட்க விரும்புவது என்னவென்றால், இந்த ஸ்பிக் நிறுவனத்தில் தனியார் துறையினுடைய பங்குஎன்ன, நிர்வாகத்தில் அவர்களுடைய பங்கு என்ன? அந்த நிறுவனத்தை நடத்திச்செல்வதில் அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய சக்தி என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : இப்போதுதான் புள்ளி விவரங்களை யெல்லாம் குறிப்பிட்டேன். மீண்டும் அந்தப் புள்ளிவிவரங்களைத் திரும்பச் சொல்ல வேண்டும் என்று விரும்பமாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். என்ன இருந்தாலும் இந்த அரசு மக்கள் வரிப் பணத்தைப் பொறுத்து தனியார்களிடம் அதை ஒப்படைத்து மக்களுடைய நன்மைகளைப் புறக்கணிக்கும் என்ற சந்தேகத்திற்கு நீங்கள் ஆளாக வேண்டாம் என்பதை மட்டும் இங்கே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தவறுகள் அப்படி நடக்குமானால் அதற்கு மாற்று கண்டு பிடிக்க இந்த அரசு நிச்சயமாகத் தயங்காது.

திரு. என். சங்கரய்யா : திரு. எம். ஏ. சிதம்பரம் அவர்களுக்கு அந்த நிர்வாகத்தில் இப்போது என்ன பங்கு இருக்கிறது அவர்களுக்கு என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : அவர்கள் அந்த நிறுவனத்தின் தலைவராக இருக்கிறாரே தவிர அவர் எவ்வளவு பணம் போட்டிருக்கிறார் என்ற குறிப்பு இப்போது

1979 நவம்பர் 5] *[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]*

என்னிடம் இல்லை. என்றாலும் டிட்கோ போன்ற நிறுவனங்களில் பொது மக்களுடைய பணம் நிறைய இருக்கிறது என்பதை மட்டும் இங்கே குறிப்பிட்டுச் சொல்ல முடியும். நண்பர் திரு. சுப்பு அவர்கள் ஒரு பிரச்னையை இங்கே கிளப்பிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். விசுவநாதன் அவர்கள் சேஷசாயி பேப்பர் நிறுவனத்துடன் சம்பந்தப்பட்டவர். அங்கே அவர் தொழிலாளர்களுக்கு எதிர்ப்பாளர் என்று நிரூபித்துள்ளார்கள், தமிழ்நாடு செய்தித் தாள் மற்றும் காகித ஆலைத் தலைவராக அவரை நியமித்தது தவறு என்றெல்லாம் கூறியிருக்கிறார்கள். இதிலே நான் ஒன்றைச் சொல்லியாக வேண்டும். அதை விளக்கமாகச் சொல்வதை விட குறிப்பு இருக்கிறது, அதை விரைவாகச் சொல்லி முடிப்பது நல்லது என்று கருதி இதைப் படிக்கிறேன். கரும்புச் சக்கையிலிருந்து செய்தித்தாள் காகிதம் தயாரிக்கும் திட்டத்திற்கான திட்டம் பற்றிய அறிக்கையை சேஷசாயி நிறுவனத்தார் தான் முதலில் தயாரித்து அரசுக்கு அளித்தனர். இந்த நிறுவனத்திற்கு காகித உற்பத்தியில் நல்ல அனுபவம் உள்ளதோடு கரும்புச் சக்கையிலிருந்து எழுதும் தாள் உற்பத்தி செய்வதற்கான தொழில் முறையும் நன்கு தெரிந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். விசுவநாதன் தமிழ்நாடு செய்தித்தாள் மற்றும் காகித ஆலை நிறுவனத்தின் தலைவராகவும், தொழிலாளர்கள் மற்றும் வேலை வாய்ப்புத் துறை செயலாளர் திரு. வி. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் பகுதிநேரச் செயலாளராகவும் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்கள். ஆகவே அரசாங்கத்தினுடைய கண்காணிப்பு இருக்கிறது அதில். இப்போது அந்தச் செயலாளர் அமெரிக்காவிற்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். அவர்கள் போய் அங்கு பார்த்து எந்தெந்த கம்பெனிகள் சரியாக இயந்திரங்களைத் தர முடியும் என்பதைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்து அந்தக் கம்பெனிகள் நல்லமுறையில் தங்களுடைய கடமைகளைச் செய்வார்களா அது பயன் உள்ளதா என்பதைத் தெரிந்து கொண்டு வந்து இங்கு அமைச்சர்களுக்கும் அமைச்சர் அவைக்கும் தெரிவித்து அதை அதிகாரிகளுக்கும் தெரிவித்து அதை யோசித்து பரிசீலித்து அதற்குப் பிறகுதான் இந்த அரசு ஒரு முடிவிற்கு வருமே தவிர விசுவநாதன் அவர்கள் அங்கிருந்து இதைத்தான் செய்ய வேண்டும், இந்தக் கம்பெனிக்குக் கொடுக்கலாம் என்று சொன்னால் அதை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ள இந்த அரசு தயாராயில்லை என்பதை நான் இந்த மாமன்றத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. க சுப்பு : தலைவர் அவர்களே, நான் குறிப்பிட்ட காவேரி என்ஜினியரிங் வொர்க்ஸ் சம்பந்தமாக தொழிலாளர்களை அழைத்துப் பேசுவதாக முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதனால், பேசியாவது பார்ப்பார். ஆனால் இந்த சேஷசாயி கம்பெனியை பொறுத்த வரையில் அங்கு பிரச்னைகள் இன்னும் தீர்க்கப்படவில்லை. அரசாங்கம் அதில் தலையிட்டு தீர்க்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் சொன்னேன். அந்த சேஷசாயி கம்பெனி தனியார் ஆலையாக இருந்தாலும்

[திரு. க. சுப்பு] [1979 நவம்பர் 5

அரசாங்கத்திலிருந்து ஒன்றரை கோடி ரூபாய் போட்டிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். மொத்தமே ரூபாய் ஐந்து கோடி இருபத்தைந்து லட்சம் தான். அது தவிர யூகாலிப்டஸ், மூங்கில், கருவேல மரங்கள் இவற்றை குறைந்த விலையில் வெட்டிக் கொள்ளச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒன்றரை கோடி ரூபாய் போட்டிருக்கும்போது பாதுகாப்பு வேண்டாமா? கரும்புச் சக்கையிலிருந்து காகிதம் செய்வதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த விசுவநாதன் ஒரு பெரிய டெக்னோக்ராட் அல்ல, அவர ஒரு வக்கீல்தான். அவரை மானேஜிங் டயரக்டராகப் போட்டிருக்கிறார்கள், நிறைய ரூபாய் அடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 120 கோடி ரூபாய் போட்டு ஒரு ஆலை தொடங்கும்போது அதே விசுவநாதனை--தனியார் ஆலை அல்ல, பொது ஆலை--அவர் ஆண்டி லேபர் பாலிஸி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார். காண்ட்ராக்ட் லேபரை ஒழிக்க முடியவில்லை. தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமாக அவர் செயல்படுகிறார். 650 பேர்கள் ஜெயிலில் இருக்கிறார்கள். 70 நாட்கள் ஆகின்றன போராட்டம் தொடங்கி. இங்கே ஏதாவது டெக்னிக்கல் டிபிகல்டீஸைக் காட்டி அவர்களை மேலும் சிரமத்திற்கு உள்ளாக்குகிறார்கள். உங்களுக்கு செல்வாக்கு இல்லாமலா இருக்கிறது? அந்தப் பிரச்னை பற்றிப் பேசும்போது இதயக்கனியில் சொன்னதாக தொழிலாளர்கள் சொன்னார்கள். தொழிலாளர் நல அமைச்சரும் இருந்தார்கள். அமெரிக்காவில் நீங்கள் ஒன்றாக இருந்திருக்கிறீர்கள். இவ்வளவு நெருக்கமாக இருக்கக்கூடிய விசுவநாதனோடு சொல்லி இந்த தொழிற்சாலையை திறந்து வைத்து தொழிலாளர்கள் வேலைக்குச் செல்வதற்கு வழி வகுக்கக் கூடாதா? முடியாதா? மனம் இல்லையா? என்பது தான் என்னுடைய கேள்வி.

திரு. என். சங்கரையா : துணைத் தலைவர் அவர்களே, சேஷசாயி சம்பந்தமான மற்றும் பல பிரச்னைகள் வருவதால்-ஏற்கனவே இதில் 71 நாட்களாகிவிட்டன. மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களை தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் சந்தித்து, இதில் தலையிட்டு தீர்த்து வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். சமீபத்தில் கூட இதுபற்றி பேசப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இதன் தொடர்பாக வரும்போது, இந்தப் பிரச்னையில் தலையிட்டு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அரசாங்கத்தின் சார்பில் சுமுகமான ஒரு முடிவுக்கு கொண்டு வருவதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைப்பற்றி தங்களுடைய தெளிவை எதிர்பார்க்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, முதலில் மாண்புமிகு சுப்பு அவர்களுடைய கருத்துக்கு நான் பதில் சொல்லியாக வேண்டும். அவருக்கே உரித்தான பாணியில் எப்போதும் பேசுகின்ற வழியில் இப்போதும் பேசினார்கள். இதயக்கனி என்றார், என்னுடனேயே

1979 நவம்பர் 5] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

இருக்கின்றவர் என்றார், நெருங்கிய நண்பர் என்றார், இதையெல்லாம் சொல்லிவிட்டுத்தான் இவைகளை சொல்லவேண்டும் என்று விரும்பினால் எனக்கு ஆட்சேபணையில்லை. இன்னும் அதிகமாக சொல்லட்டும், அதற்காக நான் வருத்தப்படப் போவதில்லை. ஆனால் அமெரிக்காவில் என் கூடவே இருந்தார் என்பது தவறு மெக்ஸிக்கோவுக்கு என்னை அழைத்துச் செல்வதற்காக அங்கே வந்தார். மெக்ஸிக்கோவில் தயாரிக்கப்பட இருக்கின்ற அந்த இயந்திரங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்ற விதம், காகித ஆலை சரிவர இயங்குகிறதா என்பதை நானே நேரில் பார்த்துவிட்டுத்தான் அப்புறம் சொல்ல முடியும் என்கின்ற நிலைமை, அதற்காக நான் அழைக்கப் பட்டேன், அவர் ஏற்கனவே தெரிந்திருக்கின்ற காரணத்தால் அவர்கள் சார்பாக அழைக்கப்பட்டேன். சென்றேன், பார்த்தேன். பார்த்த பிறகு, சொன்னேன், காகிதத்தை உற்பத்தி செய்து நமக்கு தந்து அது பயன்படும் என்று தெரிந்து கொண்ட பிறகு தான் ஒப்பந்தம் செய்ய முடியுமே தவிர அதற்கு முன்னால் ஒப்பந்தம் செய்ய முடியாது என்று சொல்லி வந்து விட்டேன், என்பதை இங்கே குறிப்பிடுவதிலிருந்து நட்பு வேறு, அரசினுடைய பொறுப்பு வேறு என்பதை மாண்புமிகு சுப்பு அவர்கள் புரிந்து கொள்வார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

நட்பாக இருக்கின்றவர்கள் நண்பர்களாக இருப்பதில் தவறு இல்லை. ஆனால் தவறு செய்கின்றவர்களுக்கு உடந்தையாக இருக்கும்போது தான் குற்றச்சாட்டுகள் வரும். அதில் அப்படிப்பட்ட தவறான காரியங்களுக்கு உடந்தையாக இருக்கவில்லை, இருக்கப்போவதும் இல்லை என்பதை நண்பர் சுப்பு அவர்கள் அறிவார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

700-க்கும் மேற்பட்டவர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி நான் 12(3) செட்டில்மென்ட் என்று ஒரு வரி எவ்வளவோ தொல்லைகளை உருவாக்குகிறது என்பதை நேற்றைய முன்தினம் நான் குறிப்பிட்டு காட்டினேன். அப்படி ஒரு சங்கம் ஒப்பந்தம் செய்து பட்டியலில் காண்பித்து இருப்பதாக, மெஜாரிட்டி சங்கங்கள், பெரும் பான்மையான சங்கங்கள் கையெழுத்திட்டிருப்பதாக அங்கே அடையாளம் இருந்து, ஆதாரம் இருந்து, அதைப்பற்றி எதுவும் செய்ய முடியாது என்று விவரம் தெரிந்த தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் அனைவரும் ஒப்புக்கொண்டு விட்டு பிறகு அந்த ஒப்பந்தம் சரியான சூழ்நிலையில் கையெழுத்து இடப்பட்டதா என்கின்ற கேள்விக்கு கடைசியில் வந்து நின்று அதைப்பற்றி நான் அன்றைக்கே அட்வகேட் ஜெனரலுக்கு எழுதிக் கேட்கிறேன் என்று சொல்லி, அவருக்கு எழுதி, இந்த செக்ஷன்களின் கீழ் கையெழுத்து இட்ட பிறகு நடவடிக்கை எடுக்க வேறு வழியில்லை என்று எனக்கு அறிக்கை தந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நண்பர்களுக்கு தனியாக சந்திக்கும்போது சொல்லியிருக்கிறேன் இந்த நிலையில் இந்த அரசு இப்போது எதுவும் செய்வதற்கு வழியில்லை. இந்த ஒப்பந்தத்தை எப்படி மாற்றுவது? இந்த

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 நவம்பர் 5

ஒப்பந்தம் நடைபெறாமல் செய்வதற்கு என்னை பாதுகாப்பை தேடுவது என்பதைப்பற்றி நேற்று முன்தினம் கருத்தை வெளியிட்டேன். அது வழக்குமன்றத்திற்கு வழக்கு போயிருக்கிறது. வழக்குமன்றத்தில் இருக்கும்போது, நான் யாரை கூப்பிட்டு எப்படி பேச முடியும் என்பதை சட்டம் தெரிந்த சுப்பு அவர்கள் நிச்சயமாக அதை ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

ஆகவே சட்டத்திற்கு புறம்பாக நடக்காத முறையில் இன்றைய சூழ்நிலையில் – நண்பர்கள் மாண்புமிகு சங்கரய்யா அவர்கள், உமாநாத் அவர்கள், கூத்தகுடி சண்முகம் அவர்கள் போன்றவர்கள் எல்லாம், அவர்களுடைய தலைவர்களாக இருக்கின்ற ராமமூர்த்தி, பாலசுப்பிரமணியம் போன்றவர்கள் எல்லாம் என்னை சந்தித்துப் பேசிய பிறகு இதற்காக அந்த அதிபரை அழைத்து இதைப் பற்றி பேசுவதற்கு சட்டபூர்வமாக இடமில்லாவிட்டாலும், மனிதாபிமானத்தோடு ஏதாவது செய்தாக வேண்டும், நியாயப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும், என்று சொல்லுகிற அளவுக்கு நான் முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கிறேன் என்பது தெரியும். அதையே நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். நான் அந்த முயற்சியை விட்டுவிடவில்லை என்பதையும் இங்கே சொல்லி அதற்காக முயற்சிக்கின்றேன் என்பதையும் கூறி, ஆனால் சட்டத்தை மீண்டும் நீங்கள் இதில் ஒரு மாற்றுவழி கண்டு பிடித்தாலொழிய இந்தச் சிக்கல்களை யாரும் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடிகிறது என்பதை கவனத்தில் வைத்து ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[நண்பகல் 12-00]

திரு. க. சுப்பு : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த 12 (3) செட்டில்மென்டிலே, ரெப்ரசென்டேடிவ் காரக்டரைப் பார்க்காமல், எண்ணிக்கையைப் பார்க்கிறார்கள். அப்படி எண்ணிக்கையைப் பார்க்கும் போது அங்கே 18 சங்கங்கள் இருக்கின்றன. இங்கேகூட 9 கட்சிகள் இருக்கின்றன. அண்ணா தி. மு. க., தி.மு.க., காங்கிரஸ் கட்சிகளை விட்டுவிட்டு, மற்ற கட்சிகளை மெஜாரிட்டி என்று சொல்லிவிட முடியுமா? அவர்களிடத்திலே ஆட்சியை ஒப்படைத்து விட முடியுமா? எனவே, ரெப்ரசென்டேடிவ் காரக்டரைப் பார்க்க வேண்டும். அப்படிப் பார்க்கும் போது 18சங்கங்கள் இருந்தாலும், அதிகமான தொழிலாளர்கள் எந்தச் சங்கத்தில் இருக்கின்றார்கள் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அவ்வளவுதான். இந்த சட்டத்தை மீற வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை; அதிகாரிகள் இச்சட்டத்தை நியாயமாகப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருப்பது போல், முதலமைச்சர் அவர்கள் இதிலே முயற்சி எடுத்துக்

1979 நவம்பர் 5] [திரு. என். சங்கரய்யா]

கொள்வார்களானால், இந்தப் பிரச்னையிலே நல்ல தீர்வு காண முடியும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. அந்த முயற்சியை அவர்கள் சீக்கிரத்திலே எடுத்து, வெற்றிகரமாக முடிப்பார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, சுப்பு அவர்கள் கூறியதிலே எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை; ஆனால் மறைமுகமாக நாங்கள் சின்ன கட்சி என்று ஏளனமாகச் சொல்வதுபோல் இருக்கிறது. அவர்கள் கட்சிகூட தனியாக ஆட்சி நடத்த முடியாது என்பதை நான் அவருடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

திரு. க. சுப்பு : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் பாவிடிக்கக்குள் போகவில்லை. ரெப்ரசென்டேடிவ் காரக்டரைப் பற்றிச் சொன்னேனே தவிர, 18 சங்கங்கள் இருப்பதைப் பற்றிச் சொன்னேனே தவிர, வேறு அல்ல. அதிலே தொழிலாளர்கள் மீது சட்ட விரோதமாக போடப்பட்டது என்பதைத்தான் சொன்னேன். இதிலே சங்கங்களின் எண்ணிக்கையைப் பார்க்கக் கூடாது; தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கையைப் பார்க்க வேண்டுமென்றுதான் சொன்னேன். உங்கள் கட்சிகளும் அண்ணா தி.மு.கவோடு, முதலமைச்சர் அவர்களோடு சேர்ந்திருக்க வேண்டும். ஆட்சி நடத்த வேண்டும் என்று சொன்னால் அதிலே ஆட்சேபணை இல்லை. எனவே, உதாசீனப்படுத்துவதற்காகச் சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு சுப்பு அவர்களுக்கு நான் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.....

திரு. மு. அம்பிகாபதி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, கையெழுத்துப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள்; அதனால் மெஜாரிட்டி இல்லை என்று சொல்லி விட முடியுமா? காரணம், எந்தச் சூழ்நிலையில் அந்த ஒப்பந்தம் நடந்தது? அதிலே கையெழுத்திடாதவர்களின் தனிப்பட்ட கோரிக்கைகள் என்ன? சில பேர்கள் வேலை நீக்கம் செய்யப் பட்டிருக்கிறார்கள். சிலர் சில பிரச்னைகளுக்காக சிறையிலே போடப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்தச் சூழ்நிலையில் சில சங்கங்கள் அதிலே கையெழுத்து போடவில்லை. ஊதிய உயர்வு என்று சொல்லப்பட்டு, அதனால் கையெழுத்து போடவில்லை. எனவே, கையெழுத்து போட்டவர்கள் எல்லாம் மைனாரிட்டி என்றோ, போடாதவர்கள் எல்லாம் மெஜாரிட்டி என்றோ சுப்பு அவர்கள் சொல்லிவிட முடியாது என்பதை நான் ஏ. ஐ. டி. யு. சி. சார்பாக தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[1979 நவம்பர் 5

திரு. க. சுப்பு : துணைத் தலைவர் அவர்களே, கையெழுத்தும் போட்டிருக்கிறார்கள்; போராட்டத்திலும் கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, யாருக்கு மெஜாரிட்டி இருக்கின்றது என்பதை வெளியை செய்து முதல்அமைச்சர் அவர்கள் சொல்ல வேண்டும். அப்போது அதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, பள்ளிப்பாளையம் தொழிற்சாலை சம்பந்தமாக நடைபெற்றிருக்கின்ற நிகழ்ச்சியிலே சில விளக்கங்களை நான் முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் எதிர்பார்க்கிறேன். இந்த பேப்பர் தொழிற்சாலையிலே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுப்பு அவர்கள் கூறியதுபோல். பெரும்பான்மையான சங்கங்கள் என்பதைவிட பெரும்பான்மையான உறுப்பினர்களைக் கொண்ட சங்கம் என்ற அடிப்படையிலேதான் நாம் எடுத்துப் பார்க்க வேண்டும். அந்த வகையில் அம்பிகாபதி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், ஏ.ஐ.டி.யு.சி. அதை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை என்று. ஏ.ஐ.டி.யு.சி.யில் அதிக உறுப்பினர்கள் இல்லை; இருக்கின்ற ஒருசிலர் கையெழுத்துப் போட்டார்கள். அப்படி போட்டதே தவறு என்று அவர்கள்மீது ஏ.ஐ.டி.யு.சி. நடவடிக்கை எடுத்திருக்கின்றது. அதை பகிரங்கமாக அறிவித்திருக்கிறார்கள் என்பது நண்பர் அம்பிகாபதிக்கு ஒருவேளை தெரியாமல் இருக்கலாம். ஆனால், உண்மையிலேயே 12(3) செட்டில்மெண்ட் போடும்போது, பெரும்பான்மையான உறுப்பினர்களைக் கொண்ட சங்கங்களை அங்கீகரிப்பதாகப் போடப்படுவதில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனவே, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இதை மீண்டும் பரிசீலித்து, சட்டம் சட்டம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, சட்டத்தை கையில் வைத்துக்கொண்டு, இம்மாதிரியான கொடுமைகள் செய்கின்ற இந்த தொழில் அதிபர்களை அழைத்துப் பேசி, அவர்களை எச்சரித்து, தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமாக நடந்து கொண்டிருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, 76 நாட்களாக நடைபெற்ற இந்த போராட்டத்திற்கு ஒரு நல்ல முடிவு எடுக்கவேண்டும் என்று நான் தாழ்மையுடன், மிக்க பணிவன்போடு அல்ல, அப்படி ஏற்படுத்தாவிட்டால் நாட்டிலே விபரீதமான விளைவுகள் ஏற்படும் என்ற எச்சரிக்கையோடு நான் முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டம் ஒழுங்கு கெட்டு விட்டது என்ற தலைப்பில் இங்கு பல பேர் பேசியிருக்கிறார்கள். சட்டத்தை மதிக்காதவர்கள், ஒழுங்குக்குக் கட்டுப்படாதவர்கள், சட்டத்தை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் எதிர்ப்பவர்கள் இந்த நாட்டினுடைய ஜனநாயக முறைப்படி வாழ்வதற்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட சட்டங்களுக்கு மதிப்புத் தராமல் அதை அலட்சியப்படுத்துவதன் மூலம் நாட்டிலே ஒரு அராஜக உணர்ச்சியை ஏற்படுத்தி விடுவதற்குக்கூட காரணமாக அமைந்து விடுகிறார்கள் என்பதை குறிப்பிடும்போது யாரும் தவறாகக் கருதமாட்டார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

1779 நவம்பர் 5] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

ஒப்பந்தம் என்று வரும்போது ஏதாவது ஒரு ஷரத்தை, விதியைக் குறிப்பிட்டு எழுதிய பிறகு அந்த விதியைக் குறிப்பிட்டு எழுதியது தவறாக இருக்கிறது, அதை ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடாது என்று சொன்னால் பிறகு அந்த விதி வேண்டாம், இருக்கவேண்டாமென்பதற்கு முதலில் நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டு அதை ஒழித்துவிட்டு பிறகு அதற்குக் கீழ்ப்படியமாட்டோம், தேவையில்லை எனறு சொன்னால் நியாயமாக இருக்கும்.

ஆனால் வெவ்வேறு பிரச்சினைகளில் 12 (3) என்ற விதிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து இதுவரை பிரச்சினைகளைச் சந்தித்துத் தொழிலாளர்கள் போராடினாலும் அதற்கு மதிப்பு கொடுக்க வேண்டிய முறைகளை வழக்கத்தில் வைத்துக் கொண்டு அதுவும் வழக்கு மன்றத்திற்கு போன பிரச்சினையைப் பற்றி எடுத்துக் கொள்ள முடியாத நிலை இருந்தும் கூட, வழக்கு மன்ற தீர்ப்பு வரும் வரையில் சட்டம் என்று பார்க்காமல் இதற்கு ஏதாவது வழி காணவேண்டும், அழைத்துப் பேசி முடிவு காணவேண்டும், அச்சுறுத்தியாவது நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று பல ஆண்டுகள் முதலமைச்சராக இருந்த எனது நண்பர், மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர், டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் சொல்வது எனக்குத் திகைப்பையே உண்டாக்குகிறது.

அதோடு இன்னொன்றும் சொன்னார்–பணிவோடு அல்ல; அன்போடு அல்ல; எச்சரிக்கை செய்கிறேன் என்றார். எச்சரிப்பது நல்லது, தேவைதான். எச்சரிப்பதற்கு நண்பர்கள் தேவை. தவறான வகையில், அதுவும் ஆட்சியில் இருப்பவர்கள் செயல்படும்போது, இப்படிப்பட்ட விளைவுகள் ஏற்படும் எனறு எச்சரிப்பவர்களை நண்பர்களாகத்தான் சொல்வேனே தவிர, எதிரிகளாக ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஆனாலும் எந்த நேரத்திலும், எந்தச் சூழ்நிலையிலும் எச்சரிப்பது என்பது அதற்குரிய முக்கியத்துவத்தையே அடியோடு இழக்க வேண்டி வந்துவிடுகிறது என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதிலே எச்சரிக்கை தேவையில்லை. உணராதவர்களுக்கு, நல்ல காரியங்கள் செய்கிற எண்ணமே இல்லாதவர்களுக்குச் சொல்ல வேண்டிய வார்த்தைதான் எச்சரிக்கையே தவிர–நாங்கள் அதற்காக முயற்சிக்கிறோம். அந்த அதிபரை அழைத்துப் பேசுகிறோம் என்று சொன்ன பிறகும் 'அப்படிச் செய்யாவிட்டால், எச்சரிக்கிறேன், பின் விளைவுகள் ஏற்படும்' என்று சொல்வது உண்மையில் எங்கள் நல்லெண்ணத்திற்கு உதவி செய்வதாக இல்லையென்று பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆனாலும் இன்னமும் சொல்லுகிறேன்—இந்தப் பிரச்சினையில் மாண்புமிகு சுப்பு அவர்கள் ஒரு மாபெரும் கருத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். ஒட்டுமொத்தமாக இத்தனை சங்கங்களில், பெரும்பான்மையான சங்கங்கள் கையெழுத்திட்டிருக்கின்றன என்பதைப் பார்ப்பதைவிட, அந்தச்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 நவம்பர் 5

சங்கங்களில் எத்தனை உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று பார்த்து மதித்தாக வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படித்தான் இருக்க வேண்டும். எல்லாச் சங்கங்களும் சேர்ந்து நேற்று முன்தினம் சொன்னதுபோல் ஒன்றுபட்ட ஒரு முடிவை எடுக்கும்போது அந்த முடிவு பெரும்பான்மையால் எடுக்கப்பட்ட முடிவு, அதை ஏற்றுக்கொள்ளாத சிறுபான்மையை வைத்து மீண்டும் அந்த ஒப்பந்தத்தை அல்லது அவர்கள் கருத்தை மதிக்காமல் இருக்கிறார்கள் என்றால் நிலைமை வேறு.

இப்போது 12(3) செட்டில்மெண்டில் யாராவது கையெழுத்து போட்டுவிட்டால் உடனடியாக ஏற்றுத் தீரவேண்டிய கட்டாயம் இருப்பது போன்று, நிர்ப்பந்தம் இருப்பது போன்ற நிலைமை இருக்கிறது. 12(3) விதியை மாற்றினாலன்றி அரசுக்கும் சரி, வேறு யாருக்கும் சரி, சட்டத்தை மீறவேண்டிய நிலைமைதான் வருமே தவிர, நியாயப்படி அதைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு கிடைப்பதில்லை என்பதை எல்லோரும் அறிவார்கள். இதற்கு என்ன வழி என்று முன்தினம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். விரைவில் ஒரு முடிவு ஏற்படுத்த ஒத்துழைத்து, ஒரு வழி கண்டு பிடிப்போம். அதற்கிடையில் நேற்று முன்தினம் சொன்னது போல் 11 மாதங்களாகக் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்தாலும் சரி, 7 மாதங்களாகக் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்தாலும் சரி, 55 நாட்களாகக் கஷ்டபபட்டுக் கொண்டிருந்தாலும் சரி,- அவர்களுக்கு ஏதாவது உதவி செய்ய முடியுமா என்பதை இந்த அரசு கவனிக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அது மனிதாபிமானப் பிரச்சினை, அதை இந்த அரசு கவனிக்க வேண்டுமென்பதிலே நான் மனிதாபிமானத்தோடு ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்றால் அதற்குக் காரணம் உண்டு.

நீங்கள் இந்தச் சட்டத்தைத் தூக்கியெறிந்துவிட்டு அந்த விதியைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல், ஒப்பந்தங்கள் செய்ததைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் ''நீங்கள் இதிலே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்; அதிலும் அரசு ஒரு தொழில் அதிபரை அழைத்து அச்சுறுத்த வேண்டும்'' என்று சொல்வது அது நியாயமாக எனக்குத் தெரியவில்லை.

[பிற்பகல் 12–10]

அறிவுரை கூறவேண்டும் என்று சொல்லியிருந்தால் அது பொருத்தமாக இருந்திருக்கும். அச்சுறுத்துவது என்பது இரண்டு வகையில் இருக்கும். சட்டத்திற்கு முரணாக நடக்கிற யாராவது தொழிலதிபர்கள் இருந்தால் நீங்கள் இதை மீறி நடப்பீர்களாயின் உங்கள் தொழிற்சாலையை நாங்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டி வரும் என்று சொல்வது அச்சுறுத்தலாக இருக்கலாம். இன்னொரு அச்சுறுத்தல் நாங்கள் எதையும் சொல்வோம், நாங்ள் கேட்டாக வேண்டும், இல்லாவிட்டால் இப்படி

1979 நவம்பர் 5] [திரு. எம். ஜி. இராமசந்திரன்]

உங்களைப் பழிவாங்குவோம் இப்படிச் செய்வோம் என்ற அச்சுறுத்தல் ஆகும். இந்த அரசு இப்படிச் செய்யும் என்று யாரும் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள்.

*திரு. மு. கருணாநிதி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, கோவை ஆலைத் தொழிலாளர்கள் ஒரு வேலை நிறுத்தத்திலே ஈடுபட்டிருந்தபோது நான் முதல்வர் பொறுப்பிலே இருந்த நேரத்திலே தொழிற் சங்கப் பிரதிநிதிகளையும் தொழிலதிபர் பிரதிநிதிகளையும் அழைத்துப் பேசி, தொழிலதிபர்கள் இணங்கி வராத கட்டத்தில் அச்சுறுத்தல் என்று குறிப்பிட்டேனே, அதற்கு ஏற்ப, இதற்கு இணங்கி வராவிட்டால் உங்களுடைய தொழில்கள் அனைத்தும் தேசிய மயமாக்கப்படுவதற்கு உரிய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும் என்று கூறியதற்குப் பிறகு அவர்கள் இறங்கிவந்து தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினைகளை, கோரிக்கைகளை அவர்கள் அன்றைக்கு ஏற்றுக்கொண்டதை நான் முதல்வர் அவர்களுக்கு நினைவுபடுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1974 இல் நடைபெற்ற அதே சேஷசாயி பிரச்சினை பற்றி மாண்புமிகு முதல்வர் எழுதியுள்ள ஒன்று, குறிப்பு இருக்கிறது. அதைப் படித்துக் காண்பிக்க விரும்புகிறேன்.

'All the above demands are covered by these settlement under Section 12(3) of the Industrial Disputes Act, 1947. Order dated 1-9-1974.

Clause 14 of the settlement sufficiently provides that the Union will not raise any demand which will involve financial commitments or of a general nature and refrain from making such demands during the currency of the settlement. There is, therefore, no case for adjudication on this issue.' என்று இதிலே எழுதியிருக்கிறார்கள். இதே சேஷசாயி பிரச்சினை சம்பந்தமாக வழங்கிய அவர்களுடைய தீர்ப்பாகும் உங்களுடைய கருத்து.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, அது தீர்ப்பு அல்ல. கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. மறுபடியும் தொழிலாளர்கள் பிரச்சினை முற்றுகின்ற நேரத்திலே அவர்களை அழைத்துவைத்துப் பேசி முடிவுகள் எடுக்கப்படுகின்றன. எத்தனையோ 12(3) செட்டில்மெண்ட்கள் மீண்டும் மாற்றப்படுகின்றன. முதலமைச்சர் எடுத்துச் சொல்வதுபோல் வழக்கு மன்றங்களிலே சென்ற பிறகு கூட பல விவகாரங்களிலே அரசாங்கம் தலையிட்டு அவைகளை உடனடியாக மீண்டும் பரிசீலனை செய்து, தொழிலாளர்கள் சார்பாக மீண்டும் பரிசீலிக்கப்பட்டு முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நாங்கள் அந்த மாதிரித்தான் நடப்போம் என்று சொல்லவில்லை. தொழிலாளர்கள்

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1979 நவம்பர் 5

தொழிற்சங்கங்கள் கேட்டதன்பேரில் திராவிட முன்னேறக் கழக ஆட்சிக்காலத்திலே எத்தனையோ 12(3) செட்டில்மெண்ட்கள் மீண்டும் பரிசீலிக்கப்பட்டு மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : கடைசியாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

'The Government do not consider it necessary to refer any of the above demands for adjudication for the reasons sated therein.' என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே முன்னால் சொன்னதை ஏற்றுக்கொள்ளாதீர்கள். நாங்கள் சொல்வது அப்படித்தான் இருக்கும், அதை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளாதீர்கள் என்றால்....

*திரு. க. அன்பழகன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, 12(3) செட்டில்மெண்ட் புனிதமானது. அது காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்பது சட்ட அடிப்படையில் கொள்ளக்கூடிய கருத்து. ஆனால் அதே 12(3) செட்டில்மெண்ட் பெரும் பாலோராலே ஒப்புக்கொள்ளப்படாத நிலைமை இருக்கிறது என்று உண்மையாகத் தெரியுமேயானால் இந்த அரசாங்கம் தலையிட்டு எந்த அளவிற்குத் தொழிலாளர் உரிமை காப்பாற்றப் படவேண்டுமோ அதைக் காப்பாற்றுவது அரசாங்கத்தினுடைய கடமை. பள்ளிபாளையத்தில் நடைபெற்ற போராட்டம் 12(3) செட்டில்மெண்ட் பல்வேறு தந்திரங்களை கையாண்டு ஏற்கச் செய்யப்பட்டதாக இங்கே தொழிலாளர்கள் பிரதிநிதிகளாக இருக்கின்றவர்கள் வருத்தத்தோடும் வேதனையோடும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். பல கட்சிகளைச் சார்ந்தவர்கள், திரு உமாநாத் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள், திரு அம்பிகாபதி கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் அத்தனை பேர்களும் சேர்ந்து அங்கே போராட்டம் நடத்துகிறார்கள். ஆகவே, இந்தப் பிரச்னையில் நான் தெரிவித்துக்கொள்வது, 12(3) செட்டில்மெண்ட் சட்டப்படி நியாயம் என்று சொல்வதாக இருந்தாலும்கூட, இங்கே போடப் பட்ட 12(3) செட்டில்மெண்ட் தொழிலாளர் போராட்டத்தை ஒடுக்குவதற்காக, உடைப்பதற்காகப் போடப்பட்ட ஒப்பந்தம் என்றுதான் தொழிலாளர்கள் சொல்கிறார்கள். அந்தக் குறையை அவர்கள் சொல்கிறபொழுது, இந்த 12(3) செட்டில் மெண்ட்டைப் புனிதமானது என்று இங்கே காப்பாற்றப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை என்பதை முதலமைச்சரவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : தலைவரவர்களே, அதுசம்பந்த மான ஒரு பிரச்னை.....

*மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவரவர்களே, கோயம்புத்தூர் டி.சி.எல்., டெப்டி கமிஷனர் ஃபார் லேபர் கன்சிலியேஷன் நடத்தினார்கள். அந்த கன்சிலியேஷனின்

1979 நவம்பர் 5] [திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

விளைவாக 11 சங்கங்கள் கையெழுத்துப் போட்டிருக்கின்றன. 2,130 தொழிலாளர்கள் உள்ள அந்தத் தொழிற்சாலையில் 1,628 என்று கருதுகிறேன், தொழிலாளர்கள் பிரதிநிதிகள் உள்ள தொழிற்சங்கங்கள் 11 கையெழுத்திட்டிருக்கிறார்கள். அதாவது 76 சதவீதம் யூனியன் ரெப்ரசண்டிங் ஆல் தி ஒர்க்கர்ஸ் கையெழுத்து போட்டிருக்கிறார்கள். பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களின் சங்கத்தின் தலைவர் பெரியவர் ஏ. சுப்பிரமணியம், எச்.எம்.எஸ்., கையெழுத்திட்டிருக்கிறார், ஏ.ஐ.டி.யூ.சி. கையெழுத்திட்டிருக்கிறார்கள், மற்ற ஒன்பது சங்கங்களும் கையெழுத்திட்டிருக்கிறார்கள். அங்கே 76% பிரதிநிதித்துவம் உள்ள தொழிற்சங்கங்களைச் சார்ந்தவர்கள் கையெழுத்திட்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிற்சங்கங்கள் செய்திருக்கும் "வெலிட் செட்டில்மெண்ட்" இது. இன்னும் சொல்லப்போனால், கேரளா ஹைகோர்ட்டு தீர்ப்பைப்பற்றிக் கூடச் சொல்லியிருக்கிறேன். எல்லா ஹைகோர்ட் தீர்ப்புகளும் என்ன சொல்கிறது என்றால், 'If the Labour Officer is satisfied that it is fair and reasonable settlement.' என்றுதான் இருக்கிறது. தொழிலாளர்களுடைய எண்ணிக்கை எவ்வளவு இருக்க வேண்டுமென்று பார்க்க வேண்டுமென்று இல்லை. ஆனால் புரட்சித் தலைவர்களின் எண்ணம் 60 பர்சண்டாவது ஏற்றுக்கொண்டால் ஒழிய ஒப்பந்தம் போடுவது சரியல்ல என்பதுதான். அதை அதிகாரிகளுக்கும் சொல்லியிருப்பதன் காரணமாக, 76 சதவீதமுள்ள சங்கங்களின் பிரதிநிதிகள் கையெழுத்துப் போட்டிருக்கிறார்கள். அதை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்றால் 11 சங்கங்களின் தலைவர்களும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அதன் தலைவர் திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் திரு. மாரிமுத்து அவர்களுக்கு நீண்ட கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள். நேரடியாகவும் பேசியிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். இந்த ஒப்பந்தம் மாற்றப்பட்டால், கையெழுத்திட்ட 11 சங்கங்களும், நாங்கள் விஷயம் தெரியாதவர்களா என்று கேட்டுக் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள். மாற்றுவது என்றால் 11 சங்கங்களும் ஒத்துழைக்க வேண்டும், முதலாளிகள் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்பது சட்ட நிலைமை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத் : துணைத் தலைவரவர்களே, சட்ட நிலைமை எப்படியிருந்தாலும், கனம் முதலமைச்சரவர்கள் தானே முன் வந்து, அந்தத் தொழில் அதிபர்களைப் பார்த்து, அந்தப் பிரச்னையில் தீர்வு காண்கிறேன் என்று சொன்ன வாக்குறுதியை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். ஆனால், இப்பொழுது கனம் தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்கள் சொன்னதை நாங்கள் பலமாக 'ரெஃப்யூட்' செய்கிறோம்.

1,600 பேர் கொண்ட சங்கம் என்று டி.சி.எல் தீர்ப்புச் சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். அப்படியென்றால் ஸ்ட்ரைக் நடக்கிறதே, 1,600 பேர்கள் என்றால் எங்கே போனார்கள்?

[திரு. ரா. உமாநாத்] [1979 நவம்பர் 5

வேலைக்குத்தானே போய் இருக்க வேண்டும். ஆனால் ஒரு பகுதியினர் ஜெயிலிலே இருக்கிறார்கள். ஒரு பகுதியினர் ஸ்ட்ரைக்கில் இருக்கிறார்கள். இத்தகைய நிலையில் டி.சி.எல். எடுத்த முடிவு தப்பு. கனம் அமைச்சரவர்கள் ஜஸ்டிஃபை செய்யப் பார்ப்பது சரியல்ல. பெருவாரியான தொழிலாளர்கள் பிரதிநிதித்துவம் வகிக்கக் கூடியவர்கள் அல்ல, கையெழுத்துப் போட்டது என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்; எனவே அதை மறுதளிக்கிறேன். ஆனால், முதலமைச்சரவர்கள் எப்படிப் பிரச்னை இருந்தாலும் செட்டில் செய்ய நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கிறேன் என்று சொல்வதை வரவேற்கிறேன், அவர்கள் எடுப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன், எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கைது செய்யப்பட்டவர்களை விரைவில் விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்ற முறையிலே அதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1974 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் இதே சேஷசாயி பேப்பர் போர்டில் தொழிலாளர்கள் இடைக்கால நிவாரணம் வேண்டுமென்று போராடியபொழுது, இதற்கு முன்னால் முதலமைச்சரவர்கள் படித்தார்களே, அந்தக் கடிதம், 5-11-74 இல் கனம் முதல்வராக இருந்த கலைஞர் அவர்கள் காலத்தில் வந்தது 12 (3) செட்டில்மெண்ட் இருக்கின்ற காரணத்தால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்று. இப்பொழுதாவது சில தொழிலாளர்கள் ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்டவர்கள் 1,007 பேரோ, 1,006 பேரோ உள்ளே இருக்கிறார்கள். 55 நாட்கள் நானும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரமணி அவர்களும் நடத்தினோம். 55 நாட்கள் ஒரு தொழிலாளர் கூட உள்ளே போகாமல் நாங்கள் போராடினோம். ஆனால் அதற்கு என்ன பதில் வந்தது கலைஞர் காலத்தில்,

"All the demands are covered by 12 (3) settlement. Therefore, there is no justification for reference'

என்று வந்தது. ஒன்றும் செய்ய இயலாதென் அமைச்சர் நேரில் கூறியவுடன் நாங்கள் என்ன செய்தோம் என்றால், சட்டமும் இப்படிச் சொல்கிறது, இங்கே 55 நாட்கள்போராட்டம் நடத்தியிருக்கிறோம், இனிமேல் தொடர்ந்து போராடுவது சட்டத்திற்குப் புறம்பானது மட்டும் அல்ல, இது நியாயமானது ஆகாது என்று தெரிகிறது. அரசு ஒப்பந்தத்திற்குள் நுழைய முடியாது என்று சொல்லிவிட்டது. இந்த சூழ்நிலையில் உள்ளே போவது நல்லது என்று நானும் திரு. ரமணி அவர்களும், திரு. கோவிந்தராசன் அவர்களும் முடிவெடுத்து உள்ளே போகச் சொன்னோம், அந்தத் தைரியம் எங்களுக்கு இருந்தது.

(பிற்பகல் 12·20)

திரு, க. சுப்பு : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சரவர்கள் அதை வாசித்துக் காட்டினார்கள். அது எல்லா செட்டில்மென்டிலும் போடக்கூடியது. எல்லா செட்டில்

1979 நவம்பர் 5] [திரு. க. சுப்பு]

மென்டிலும் போடக் கூடிய கிளாஸ் அது. எல்லாம் கவர் ஆகிப் போய்விட்டது அதில்; ஆனால், அவர் மிஸ்லீட் செய்கிறார், பரவாயில்லை.

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN : This is a G.O. passed by the Government in the year 1974.

திரு. க. சுப்பு : During the currency of the settlement no fresh demand will be raised relatingk to economic problem. அதைத்தான் அவர் வாசித்துக் காட்டினார். அது எல்லாவற்றிலும் போடுவது என்று சொன்னேன், அவ்வளவுதான். 'கரன்ஸி ஃப்ரீஸ் தி செட்டில்மென்ட்' இருக்கும்போது, இனிமேல் புதிதாக, சப்ரெஷ் டிமான்ட்ஸ் வைக்கக் கூடாது என்பது எல்லா செட்டில்மென்டிலும் போடக் கூடிய கிளாஸ். அதை விடுங்கள், எப்படி இருந்தாலும் சரி. நம்முடைய தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர்கள் 54 நாள் போராட்டம் நடத்தி அவருடைய காலத்திலே வெற்றி அடையமுடியாத போது இனிமேல் மற்றவர்கள் தலைமையில் வெற்றி அடைய விடுவது அவருக்கு அழகல்ல; ஆகவே அவர் அந்த முயற்சியிலே ஈடுபடுகிறார். நான் அதைப்பற்றி தவறாகச் சொல்லவில்லை.

இன்னொன்று, முதலமைச்சர் சொன்ன வாக்குறுதியை வைத்து, வாக்குறுதியாக நாங்கள் எடுத்துக்கொள்கிறோம். நீங்கள் அப்படி கொடுக்கவில்லையென்றாலும் நம்முடைய தோழர் உமாநாத் அவர்கள் சொன்னார்கள், இதிலே முதலமைச்சர் தலையிட்டு, அங்கே தீர்த்து வைக்கிறேன் சமுகமாக என்று சொல்கிறார்கள். அதை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறோம் என்று. அதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஏற்கனவே, நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களை, நம்முடைய ரமணி அவர்களும், நல்ல சிவம் அவர்களும் தனியாக சந்தித்துப் பேசி, ஏதோ ஒரு முடிவுக்கு வந்திருப்பதாகக் கூட நான் கேள்விப்பட்டேன். அப்படிப்பட்ட முடிவிற்கு வருவது நல்லதுதான், தவறாகச் சொல்லமாட்டோம். அப்படி ஒரு பிரச்னையை நீங்கள் முடித்து வைப்பதை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறோம். ஆனால், நான் கேட்கவிரும்புவது, நீங்கள் தலையிட்டு பிரச்னையைத் தீர்த்து வைக்கும் வரை அந்தத் தொழிலாளர்கள் 700 பேர் சிறையிலே நான் இருக்க வேண்டுமா ? போராட்டம் தொடர்ந்து நடக்க வேண்டுமா ? நீங்கள் அவர்களையெல்லாம் விடுதலை செய்து போராட்டத்தை வாபஸ் வாங்கி எல்லோரும் வேலைக்கு போங்கள், நான் பார்த்துக் கொள்கிறேன் என்ற உறுதிமொழியையாவது கொடுக்க முடியாதா ? அப்படி நீங்கள் கொடுத்தால்கூட பரவாயில்லையென்ற அடிப்படையில் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்,

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த 12(3) செட்டில்மென்ட் சம்பந்தமாக ஒரு சிறு விளக்கம்.....

[1979 நவம்பர் 5

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம் : துணைத் தலைவரவர்களே, வந்திருக்கிற பிரச்னையைப்பற்றி, யாரும் 12 (3) ஒப்பந்தத்தைப் பற்றி என்ன கருத்து சொல்கிறார்கள் என்று விவாதிப்பதற்கு பதிலாக, ஏற்கனவே முன்னால் முதல்வர் சொன்னார், ஆகவே நாங்களும் சொல்கிறோம் என்ற நினலயேயிருந்து முதலமைச்சருடைய கடைசி வாக்குறுதி மாறுபட்டிருக்கிற பொழுது எல்லா பெருவாரியான தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தத்திலே ஈடுபட்டிருக்கும்பொழுது அதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுவது அவசியம் என்று வந்து பிறகு இதிலே வேறு விதமான வாதங்களுக்குச் சென்று கொண்டிருப்பது வேண்டாம். அந்த வாக்குறுதிப்படி உடனே பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். யார் முன்னால் பேசினார் என்பதிலே 'எக்ஸ்போசிங் கேம் பெய்ன்' வேண்டாமென்று மாத்திரம் சொல்லி, பிரச்னையை உடனே இப்பொழுது முடிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 12 (3) செட்டில்மென்ட் பற்றி இங்கே சொன்னார்கள். இதே அரசு 12 (3) செட்டில்மென்ட் காரணமாகத்தான் சிம்கோ மீட்டர்ஸ் விவகாரத்திலே நாங்கள் ஒன்றும் செய்யமுடியாது என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால், அதே 12 (3) செட்டில்மென்ட் மறுபரிசீலனை செய்யப்பட்டு, அந்த சிம்கோ மீட்டர்ஸ் ஊழியர்களுடைய் பிரச்னை தீர்க்கப் பட்டது. இந்த அரசே, எந்த அரசு 12 (3) செட்டில்மென்ட் போட்டாகிவிட்டது என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்ததோ, அதே அரசு, அந்த 12 (3) செட்டில்மெண்ட் விவகாரத்தை மறு பரிசீலனை செய்திருக்கும்போது, இதை ஏன் செய்யக் கூடாது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, ஐ.என்.டி.யு.சிக்கும் அந்தத் தொழில் அதிபருக்கும் ஏற்பட்ட 16-4-1978 அல்லது 17-4-78 அன்று என்று நினைக்கிறேன். அந்த ஒப்பந்தத்தில்

Permanent strength of the workers will be reviewed from time to time.

எந்த நேரத்தில் வேண்டுமானாலும் அவர்கள் இருவரும் உட்கார்ந்து பர்மனென்ட் ஸ்ட்ரெங்த் பற்றிப் பேசலாம் என்று ஒரு கிளாஸ் அதிலே இருக்கிறது. அதை வைத்துத்தான் அவர்கள் இருவருமே பேசி ஒப்பந்தம் செய்தார்கள். ஒப்பந்தம் செய்தவர்கள், அதே முதலாளியும், அதே ஐ.என்.டி.யு.சி. தொழிற் சங்கமும் செய்திருக்கிறார்கள்; அதை ஆதரித்து, அந்த ஒப்பந்தத்தை உடைக்கக் கூடாது என்று ஐ.என்.டி.யு.சியைச் சேர்ந்தவர்கள், திரு. மாரிமுத்து போன்றவர்கள், அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இங்கேயும், மேலவையில் திரு. ராமமூர்த்தி அவர்களும் பேசியிருக்கிறார்கள். அதைப் பாராட்டியிருக்கிறோம்.

1979 நவம்பர் 5] [திரு. எஸ். இரகவானந்தம்]

அது நியாயமான நிலை. நான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக திரு. கலைஞர் எடுத்தது தவறான நிலை என்று சொல்லவில்லை, சரியான நிலைதான் எடுத்தார். அப்பொழுது போராட்டம் நடத்தினார்கள், வெற்றிபெற முடியவில்லை.

திரு. மு. கருணாநிதி : தொழிலாளர் நல அமைச்சர் சில நேரங்களில் முதலமைச்சரை திசை திருப்பி விடுகிறார்கள் என்பதற்கு இப்பொழுதும் உதாரணம் இருக்கிறது, அப்பொழுதும் உதாரணம் இருந்திருக்கிறது, அவ்வளவுதான்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : 12 (3) செட்டில்மெண்ட் எப்படியிருந்தாலும் நான் மனிதாபிமான அடிப்படையில் அழைத்துப் பேசுகிறேன் என்று முதல்வர் அவர்கள் சொன்னதற்குப் பின்னாலே, தொடர்ந்து அதே சப்ஜக்டிலே விவாதம் தேவையில்லை என்று நான் உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு, மற்றவைகளைப் பேச அழைக்கிறேன்.

திரு. க. சுப்பு : விவாதம் அல்ல. விடுதலை செய்துவிட்டு வேலைக்குப் போங்கள் என்று.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஒரே சப்ஜக்டிலே தான் பேசுகிறீர்கள். திருப்பி, திருப்பிப் பேசுவதென்றால், பூராவும் அதையேதான் சொல்கிறீர்கள். யார் பேசினாலும், அந்தக் கருத்தைத் தான் சொல்கிறார்கள்.

திரு. க. சுப்பு : வேண்டிய பதில் கிடைக்கவில்லை, அதனால் சொல்கிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : அதற்குப் பதில் சொல்வதற்கு முன்னாலே, மாண்புமிகு சுப்பு அவர்கள் சொன்னார்கள், ஏதோ நல்லசிவம் அவர்களும், ரமணி அவர்களும் முதலமைச்சரைத் தனியாகச் சந்தித்து, ஏதோ முடிவு செய்து விட்டதாக சொன்னார்கள். ரமணி அவர்கள் சி.ஐ.டி.யு.வினுடைய தலைவர், நல்லசிவம் அவர்கள் சி.ஐ.டி.யு.வினுடைய செயலாளர். அந்த முறையிலே இந்த மாநிலத்திலே உள்ள தொழிலாளர்களுடைய பிரச்னைகளைப் பற்றி, முதலமைச்சரிடத்திலே பேசுவது அவர்களுடைய கடமை என்ற முறையிலே பேசியிருக்கிறார்கள். அதைப் பரிசீலிப்பதாக முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அவ்வளவுதான் நடந்தது; அதிலே ஏதோ ஒரு உள் நோக்கம் இருப்பதாக மாண்புமிகு சுப்பு அவர்கள் கூறுவது, அவருடைய அரசியலுக்கு அது பயன்படலாமே தவிர, யதார்த்தத்திற்கு புறம்பானது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[1979 நவம்பர் 5

திரு. க. சுப்பு : துணைத் தலைவரவர்களே, நான் உள் நோக்கத்தோடு சொல்லவில்லை. அங்கே சேஷசாயி போராட்டத் திலே கூட்டு கமிட்டியைப் போட்டு, போராட்டம் நடத்தி பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். எங்களை விட்டுவிட்டு இவர்கள் மாத்திரம் தனியாகப் போய் முதலமைச்சரைச் சந்தித்து அவர்கள் மாத்திரம் போராட்டத்திலே முடிவு எடுத்தார்கள் என்ற உண்மையை மாத்திரம் சுட்டிக்காட்டினேன். அது அவர்களுடைய பண்பாட் டைக் குறிக்கிறது என்று குறிப்பிட்டேன்.

திரு. என். சங்காய்யா : தலைவரவர்களே, அது மாகாண சங்கம். இதற்கு முன்னாலே நீங்கள் எத்தனையோ தரம் முதலமைச்சரை சந்தித்து எத்தனையோ பிரச்சனைகள் பற்றி கூட்டுப் போராட்டம் நடக்கிறபோது பேசியிருக்கிறீர்கள். ஆகவே, இதைப்பற்றி இன்றைக்கு நீங்கள் பேசுவதிலேதான அரசியல் நோக்கம் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள் கிறேன்.

திரு. க. சுப்பு : எந்தப் பிரச்சனையிலே கூட்டுப் போராட் டக் குழுவுக்குத் தெரியாமல் நான் முதலமைச்சரிடத்திலே பேசியிருக்கிறேன் என்று சொல்லுங்கள். இப்பொழுது சொல்லச் சொல்லுங்கள், கூட்டுப் போராட்டக் கமிட்டிக்குத் தெரியாமல் எந்தப் பிரச்சனையை முதலமைச்சரிடத்திலே பேசி இருக்கிறோம். ஆனால் அப்படி உங்களைச் சொல்லமுடியும் ஆயிரம். ஆனால் வேண்டாம், பெரிய மனுஷன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : சொல்லுங்கள். சொல்லமுடியாது உங்களால், அரசியலுக்காக வேண்டுமானால் சொல்லலாமே தவிர சி.ஐ.டி.யூ.வைப் பொறுத்த வரை, மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூ னிஸ்ட் கட்சியைப் பொறுத்த வரையில் எந்த நிலையிலும் உழைப்பாளர் நலன்களைப் பாதுகாப்போம் என்பதைத்தான் மீண்டும் நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, தொழிலாளர் பிரச்சனைகளில் தொழிலாளர்களுக்காகப் போராடுகின்றவர் களுக்கு இடையிலே பிளவு ஏற்பட்டுவிட வேண்டாமென்று நான் மிகுந்த பணிவன்போடு சுப்பு அவர்களையும் சங்கரய்யா அவர்களையும் மற்ற கட்சித் தலைவர்களையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தொழிலாளர் பிரச்சனைகளில் ஒன்றாக இருந்து போராட வேண்டிய காலகட்டத்தில் அவர்களுக்குள்ளே பிளவு ஏற்படுவது நல்லதல்ல.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. ராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, வேறு ஏதோ ஒரு நிறுவனத்தைப் பற்றிப் பேசி அதில் 12 (3) செட்டில்மெண்டை மாற்றி அமைத்துக் கொண்டோம் என்று இங்கே சொல்கிறார்கள். 12 (3

1979 நவம்பர் 5] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

செட்டில் மென்டைப் போட்டவர்கள் முன வந்து இதை நாங்கள் ஆற்றுக் கொள்கிறோம் எனறு சொன்னால் எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. அவர்கள் ஒத்துக் கொள்ளவேண்டும். அவர்கள் ஒத்துக் கொள்ள வில்லை என்பது தான் பிரச்சனை. அவர்கள் ஒத்துக் கொண்டால் எங்களுக்கு என்ன அதிலே வேதனை. முன்பு நடந்ததும் அப்படித்தான். இதை நாம் புரிந்து கொண்டோம் என்றால் இதில் யாரும் யாருக்காகவும் வேண்டுமென்றோ வேண்டாம் என்ற கருத்தோடோ பேசவில்லை, நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்பதை நாம் எல்லோரும் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

இப்பொழுதும் கூட நான் பணிவோடு சொல்லிகொள்வது இதை அரசியல் ஆக்காமல் தொழிலாளர் பிரச்சனை என்கிற நிலைமையோடு அதை வைத்துக் கொண்டு தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்கிற ஒரே நோக்கத்தோடு நாம் அனைவரும் உட்கார்ந்து அதிபரையும் அழைத்துப் பேசி ஏதாவது ஒரு முடிவுக்கு வர முடியுமானால் அதை விட நமக்கு மகிழ்ச்சி தரக்கூடியது வேறு எதுவும் இருக்க முடியாது.

நான் ஒன்றை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நண்டர் நல்லசிவம் அவர்களும், ரமணி அவர்களும் என்னை வந்து சந்தித்தார்கள் என்றால் எத்தனையோ பிரச்சனைகளைப் பற்றி அவர்கள் பேசி இருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி அவர்கள் பேசும் போது குறிப்பிட்டதெல்லாம் குழுவினது கோரிக்கையை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்பது மட்டும் அல்லாமல் குழுவினரையும் அழைத்துப் பேசி ஆகவேண்டும். அதிபரையும் உடன் அழைத்துப் பேசியாக வேண்டும் என்று தான் அவர்கள் வற்புறுத்தி இருக்கிறார்களே தவிர, குழுவிற்கு அப்புறம் தன்னந்தனியாக தன்னைத் தனிமைப்படுத்திவைத்துக் கொண்டு அவர்கள் தங்களுக்கு ஏதோ லாபம் என்கிற வகையிலோ தாங்கள் என்னிடம் பேசி ஒரு நன்மையை மற்றவர்களுக்கு செய்து கொடுக்கக் கூடிய வாய்ப்பைப் பெற்று விட்டார்கள் என்கிற புகழைப் பெறவோ அவர்கள் முயலவில்லை என்பதை இங்கே இந்த மன்றத்திற்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஆகவே, நண்பர் சுப்பு அப்படிக் கருத வேண்டிய அவசியமும் இல்லை. அப்படிப்பட்ட நிலைமை நடைபெறவும் இல்லை. அவர்களுக்கு நான் அப்படிப் பட்ட வாக்குறுதி தரவும் இல்லை. முயற்சிக்கிறேன் என்று சொல்லி இருக்கிறேன்.

12 (3) செட்டில்மென்ட் போட்டார்கள். போட்டவர்கள் அதை விலக்கிக் கொள்ளக்கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய நிலைமை. அதை அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டால் பிரச்சனை சுலபமாகி விடும். அதற்கு நாம் அனைவரும் சுமுகமான சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 நவம்பர் 5

போராட்டத்தை நடத்திக் கொண்டிருந்து, கைது செய்து விட்டு விடுவது, கைது செய்து விட்டு விடுவது என்று இருக்கிறது. ஒரு 20, 30 நாட்கள் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள், பிறகு மீண்டும் போராட்டம் நடத்துவது கைது செய்வது, விட்டு விடுவது இப்படியே நடந்து கொண்டிருந்த பிறகு, மீண்டும் சில—நான் இங்கே வேண்டுமென்றுதான் மறைக்கிறேன், சொல்லாமல் இருக்கிறேன்— அசம்பாவிதம் என்ற பெயரிலே வைத்துக் கொண்டாலும் சரி, ஏதாவது விபரீதங்கள் ஆபத்துக்கள் என்றாலும் சரி— அவைகள் எல்லாம் நடக்கின்ற ஒரு நிலைமை உருவாகி அதற்குப் பிறகும் வன்முறையிலே ஈடுபட்டு விடுவார்கள் என்கின்ற சூழ்நிலையும் உருவாகி சில சேதங்கள் உருவாகும் என்றால் அவர்களை கைது செய்வதைத் தவிர ஒரு அரசுக்கு வேறு வழி இருக்காது.

எடுத்த உடனே கைது செய்து இந்த அரசு சிறைச்சாலையில் வைத்து விடாது, என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். கைது செய்து விட்டுவிடப்பட்டவர்கள் பலர். எத்தனை முறை கைது செய்யப்பட்டவர்கள் எல்லாம் விடுதலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், வேறு வழி இன்றி இறுதியிலேதான் கைது செய்யக்கூடிய நிலைமை உருவாகி இருக்கிறது. ஆகவே, தொடக்க காலத்திலிருந்து கைது செய்து சிறையிலே வைத்திருக்கிறார்கள் என்று எண்ணத் தோன்றுகிற அளவுக்கு ஒரு கருத்தை வெளிப்படுத்தாமல், ஒரு வார காலமாக அல்லது 5, 6 நாட்களாக இந்த நிலைமைக்கு வரவேண்டிய அவசியம் வந்திருக்கிறது என்பதை நீங்கள் மனதில் கொண்டு அந்த நிலைமையை மாற்றுவதற்கு நாம் உழைக்க வேண்டுமென்று அனைவரையும் நான் கணிவோடு வேண்டி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12—30.]

அடுத்தபடியாக, இங்கே ஊரக வளர்ச்சி உள்ளாட்சித் துறையைப் பற்றி பேசியிருக்கிறார்கள். எத்தனை ஆண்டுகள் தேர்தல் நடைபெறவில்லை என்பதையும் சுட்டிக்காட்டி, இருந்தவர்களையும் பதவியில் இருந்து நீக்கி வீட்டிற்கு அனுப்பி விட்டீர்கள் என்பதையும் சொல்லி, மக்களுக்கும் அரசுக்கும் இடையிலே மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு அமைப்பு இருந்ததை இல்லாததாக்கி, அதன் விளைவாக தொடர்புகளே இல்லாது செய்து, ஜனநாயகம் இல்லாமல் செய்து விட்டார்கள் என்ற குறைபாடுகளை பல்வேறு கோணத்தில் இருந்து பல்வேறு உறுப்பினர்கள் இங்கே எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள். அந்தக் குறைபாடுகள் பல்வேறு வகைகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இதிலே ஒரு குற்றச்சாட்டிலே சொன்னது, 12,300 ஊராட்சி மன்றங்கள் இருக்கிறபோது ஏதோ ஒன்றிரண்டு ஊராட்சி மன்றங்களில் உள்ளவர்கள் தவறுதலாக நடந்து விட்டார்கள் என்பதற்காக அத்தனையையும் கலைப்பது எப்படி நியாயம் என்று மாண்புமிகு சுப்பு அவர்கள் குறிப்பிட்டுக் கேட்டார்கள். மற்ற

1979 நவம்பர் 5] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

நண்பர்களும் இங்கே அதைப் பற்றிப் பேசி இருக்கிறார்கள். நான் ஒரு விளக்கத்தைத் தரவேண்டியது பொறுப்பு என்று எண்ணுகிறேன். நீங்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்வீர்கள் என்று நம்புகிறேன்.

ஊராட்சி மன்றத் தேர்தல்கள் கடைசியாக 1970-ம் ஆண்டில் தான் நடைபெற்றது. இப்போது 1979-ம் ஆண்டு நடக்கிறது. அதற்கு முன் 1965-ம் ஆண்டில் ஊராட்சி மன்றத் தேர்தல் நடைபெற்றது. 1975-ல் நடைபெறவேண்டிய ஊராட்சி மன்றத் தேர்தல்கள் வறட்சி, பற்றாக்குறை, இயற்கையின் சீற்றம் மற்றும் இதர நிர்வாக காரணங்களுக்காக நடத்த முடியாமல் தள்ளி வைக்கப்பட்டு வந்தது. ஊராட்சிகளின் தலைவர்கள் மற்றும் உறுப்பினர்களின் பதவிக்காலம் ஆண்டுக்கு ஆண்டு நீட்டிக்கப்பட்டு வந்தது.

ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி காலத்தில் கலைக்கப்பட்டன. 1976 முதல் 1979 வரையில் ஊராட்சிகளின் சீர்கேடான நிர்வாகத்தைப் பற்றி பல நூற்றுக் கணக்கான முறையீடுகள் பொது மக்களிடமிருந்து வந்துள்ளன. 1979 ஜூலை வரையில் 42 ஊராட்சிகள் கலைக்கப்பட்டன. 1977-க்கு முன் 35 கலைக்கப்பட்டன. 1977 முதல் 1979 வரையில் 7 கலைக்கப்பட்டன. எனினும், பெரும்பான்மையான ஊராட்சிகளில் ஜாதி வேற்றுமைகள் காரணமாக மனக் கசப்பும், நிர்வாக சீர்குலைவும் மலிந்திவிட்டதாக பொதுமக்கள் குறை கூறி வந்தனர். நாடாளுமன்றத் தேர்தல் இடையே குறுக்கிட்ட தன் காரணமாக ஊராட்சித் தேர்தல்கள் நடத்துவது ஒத்தி வைக்க வேண்டியதாயிற்று. ஊராட்சித் தேர்தல் நடைபெறும் வரையில் ஊராட்சிகளின் நிர்வாகத்தை மேற்கொண்டு நடத்த தனி அலுவலர்கள் நியமிப்பது என்று கருதி அரசு முடிவு எடுத்தது. ஊராட்சித் தலைவர்கள் மற்றும் உறுப்பினர்கள் பதவிக்காலத்தை முடித்துவிட அரசு முடிவு செய்து, அரசு அவசர சட்டம் பிறப்பித்தது. இன்னும் பல காரணங்கள் உண்டு. அவற்றை பின்னால் நான் சொல்கிறேன்.

1962-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் சென்னை மாநகராட்சி உறுப்பினர்கள் தேர்தல் கடைசியாக நடைபெற்றது. அவர்களின் பதவிக்காலம் 30-11-73 அன்று முடிவு அடைந்தது. சென்னையை 150 இடங்களாக பிரிக்கும் பணியை முடித்து. சென்னை மாநகராட்சித் தேர்தல் நடத்த 1-12-73 முதல் ஒரு தனி அதிகாரி நியமிக்கப்பட்டார். அவரது பதவிக்காலம் அவ்வப் போது நீட்டிக்கப்பட்டு தற்போது 31-5-1980 வரையில் நீட்டிக் கப்பட்டுள்ளது. இந்த நீட்டிக்கப்படத் தொடங்கிய நாள் 1-12-73-ம் நாள் என்பதை மாமன்ற உறுப்பினர்கள் மனதில் பதிய வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 நவம்பர் 5

சென்னைக்கு அருகிலுள்ள 12 ஊராட்சிகளை சென்னை மாநகராட்சியுடன் இணைத்து, அதை 150 வட்டங்களாகப் பிரித்து, 21-5-1979 அன்று அரசு ஆணை வெளியிடப்பட்டது. 1-1-1979 அன்று 21 வயது அடைந்தவர்களுடைய பெயர்களைக் கொண்டு புதிய வாக்காளர் பட்டியல் வடசென்னை நாடாளுமன்ற இடைத் தேர்தலுக்காக தயாரிக்கப்பட்டது. இதையே வடசென்னை நாடாளுமன்ற தொகுதி அடங்கிய புதிய மாநகராட்சி மன்ற இடங்களின் அடிப்படை வாக்காளர் பட்டியலாகவும், மற்ற 108 வட்டங்களுக்கு நடைபெற இருக்கும் நாடாளுமன்றத் தேர்தலுக்காகத் தயாரிக்கப்பட்டுவரும் வாக்காளர் பட்டியலை அடிப்படை வாக்காளர் பட்டியலாகவும் ஏற்றுக் கொண்டு, நாடாளுமன்றத் தேர்தல் முடிந்தவுடன் சென்னை மாநகராட்சி மன்ற வாக்காளர் பட்டியல் தனியாகத் தயாரிக்கப் பட்டு, புதிய பட்டியல் தயாரிக்கப்பட்டவுடன் சென்னை மாநகராட்சி மன்றத் தேர்தல் நடத்தப்படும் தேதி முடிவு செய்யப்படும்.

*திரு: சென்னை மு. அரங்கநாதன்: துணைத் தலைவரவர்களே, சென்னை மாநகராட்சியைப் பற்றி முதல்வர் அவர்கள் குறிப்பிடும் போது 150 வட்டங்களாகப் பிரிக்கின்ற பிரச்சினையைச் சொன்னார்கள். 1972-73-ம் ஆண்டிலேயே, இப்போது வருவதாகச் சொல்லப்படுகிற 12,13 பஞ்சாயத்துகளை இணைப்பதற்கு முன்னாலேயே, 150 வட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு, எல்லா வேலைகளும் முடிவடைந்துவிட்டன என்ற விவரம் இந்த அவைக்கு முன்னால் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது ஏற்கெனவே இருக்கிற சென்னை மாநகராட்சி எல்லைக்குள் இன்றைக்கும் குடிதண்ணீர் வசதி சரியாகச் செய்யப்படாமல் இருக்கிறது; சாக்கடை வசதி முழுமைப் பெறாமல் இருக்கிறது. சென்னைமாநகரில் இருக்கிற வட்டங்களிலே இன்னும் வேலைகள் எல்லாம் முழுமையாக நடைபெறாமல் இருக்கும் போது, செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலே இருக்கிற 13 பஞ்சாயத்துகளைக் கொண்டுவந்து இதிலே இணைப்பது என்ன நியாயம் என்று அப்போதே நான் சுட்டிக் காட்டினேன். அதைப் போலவே....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: சுருக்கமாகச் சொல்லுங்கள்; நேரத்தை வீணாக்காதீர்கள்.

திரு. சென்னை மு. அரங்கநாதன்: முதல்வர் அவர்களுக்கு அதையெல்லாம் சொன்னால்தான் புரிந்துகொள்ள வசதியாக இருக்கும் என்பதால் சொல்கிறேனே தவிர நேரத்தை வீணாக்குவதற்காக சொல்லவில்லை. நீங்கள் இப்படி இடையிலே குறுக்கிடுவதனால்தான் நேரம் வீணாகிறதே தவிர என்னால் நேரம் வீணாகவில்லை; சொல்வதைத் தடுக்காதீர்கள்.

1979 நவம்பர் 5]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : விவரமாகச் சொல்லவேண்டும் என்பதற்காக நீங்கள் நினைத்ததை எல்லாம் பேசிக் கொண்டிருக்க முடியாது. சுருக்கமாகச் சொல்லி முடியுங்கள்.

திரு. சென்னை மு. அரங்கநாதன் : நினைத்ததை எல்லாம் பேசுவதற்கு இங்கே வரவில்லை. விவரத்திற்காகத்தான் சிலவற்றைக் குறிப்பிடுகிறேன். நீங்கள் குறுக்கிடாமல் இருந்தால் இதற்குள்ளாகவே நான் முடித்திருப்பேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதை அளவோடு சொல்ல வேண்டும்.

திரு. சென்னை. மு. அரங்கநாதன் : நான் பேசும்போது நீங்கள் இடையே குறுக்கிட்டதால் நேரம் வீணாகிறது. குறுக்கிடாமல் இருந்தால் இதற்குள் முடித்திருப்பேன்.

150 வட்டங்களோடு இந்த 13 பஞ்சாயத்துகளைக் கொண்டு வந்து இணைத்திருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே இருக்கின்ற பகுதிகளுக்கே வேலைகள் சரியாக முடிவடையாமல் இருக்கும் போது, மேலும் புதிதாக வருகின்ற பகுதிகளுக்கு எப்படி வசதி செய்து கொடுக்கப் போகிறீர்கள் ? அது மட்டும் அல்லாமல் அவர்களுக்கு வரிச்சுமை கூடுகிறது. இதற்கு முன்னால் இதே மன்றத்தில் நான்கு முறை தேர்தல் கண்டிப்பாக வரும், தேர்தல் கண்டிப்பாக வரும் என்று உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் சொன்னார். வாக்காளர் பட்டியல் தயாராகிவிட்டது; அதிகாரிகள் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்லியும் இதுநாள் வரையில் முடிவான நிலையை அறிவிக்கவில்லை. அதனால் சென்னை மாநகர் மேலும் சீர்கேடு அடைந்திருக்கிறது என்பதை தெரிவிக்க கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

திரு. துரை முருகன் : துணைத் தலைவரவர்களே, ஒரு விளக்கத்திற்காகச் சொல்கிறேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் பஞ்சாயத்துகளைக் கலைப்பது பற்றிச் சொன்னார்கள். அதற்கு பல்வேறு காரணங்களில் தலையாயக் காரணம் ஜாதி வெறி தலையிட்டது என்று சொன்னார்கள். பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : இதோடு முடிந்துவிடவில்லை ; இன்னும் இருக்கிறது: பின்னால் சொல்கிறேன் என்று ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறேன்.

திரு. துரை முருகன் : இந்தப் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி காலத்திலே அவர்களுடைய பணிகளைச் செம்மை

[திரு. துரைமுருகன்] [1979 நவம்பர் 5

யாக நிறைவேற்றி வந்திருக்கிறார்கள். அதன் பிறகு ஜனாதிபதி ஆட்சியிலும் செம்மையாக பணியாற்றியிருக்கிறார்கள். அதன் பின்னால் ஜனதா ஆட்சிக் காலத்திலும், கிட்டத்தட்ட 3 ஆண்டு காலம் செம்மையாகப் பணியாற்றியிருக்கிறார்கள்: நீங்கள் வந்த பிறகும் அவர்கள் பணியாற்றியிருக்கிறார்கள். முதலமைச்சர் சொன்னமாதிரி ஒன்றிரண்டு பஞ்சாயத்துகளில் ஜாஇ வெறி இருந்திருக்கலாம். இல்லை என்று சொல்ல வில்லை; அது தவிர்க்க முடியாதது. ஆனால் பிட்டுக்கு மண் சுமந்து பிரம்படி பட்டமாதிரி எல்லாப் பஞ்சாயத்துகளையும் அடித்துவிட்டீர்கள். எல்லாப் பஞ்சாயத்துக்கள் தலையிலும் அடித்து, எல்லாவற்றையும் கலைத்து இருக்கிறீர்கள்.

அரசாங்கத்திற்கு கலைக்கும் அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆனால் கலைக்கும்போது நீங்கள் ஒன்றை செய்திருக்கலாம். இனிமேலும் உங்களுக்கு பணியாற்றுகின்ற தொல்லை இல்லை; நீங்கள் இதுவரை செய்த பணிக்கு எங்களுடைய பாராட்டு, நன்றி என்று சொல்லி. அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து கலைத் திருந்தால் நியாயமாக இருக்கும். ஆனால் ஒன்றுமே சொல்லா மல் ஒட்டு மொத்தமாக கலைத்தது அவர்களுக்கு நன்றி தெரி விக்காதது மட்டுமல்ல. இதுதானா நீங்கள் அவர்களுக்குச் செய்யும் கைமாறு? இது சரிதானா? இது நியாயம்தானா? அதுபற்றி தனியாக 'பில்' வரும்; சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் பதில் சொல்வார். இருந்தாலும் முதலமைச்சர் என்ற முறையில் உங்களிடமிருந்து நேரிடையாகப் பதிலை எதிர்பார்க்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்—உடன் பிறப்பு—என்று பேசக் கூடாது. இங்கே உறுப்பினர் அவர்கள் வெகு

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

வேகமாக நல்ல அழகாக, குற்றம் சுமத்துகிற வகையில், வார்த்தைகளைச் சொன்னார்கள். தயவு செய்யுமா? நியாயமா

[பிற்பகல் 12.40]

என்று கேட்கும் வார்த்தையில் கனிவு இருந்தது. ஆனால் பிட்டுக்கு மண் சுமந்த கதை போல ஒரு அடி கொடுத்து எல்லோருக்கும் அடி கொடுத்து விட்டீர்களே நியாயம்தானா என்று கேட்கும்போது, அநியாயம் செய்வது நியாயமா? என்ற கேள்வி தொக்கி நிற்கும் வகையிலே அவர்கள் சொன்னார்கள் என்பதை புரிந்துக் கொண்டேன்.

ஆனால் ஒன்றை இங்கே நான் குறிப்பிட்டாக வேண்டும் எடுத்ததற்கெல்லாம் உதாரணமா என்கிறீர்களா? அதுவும் தேவைதான். மதுரை நகராட்சியாக இருந்தபோது கடைசியாக 26—4—69-ல் தேர்தல் நடைபெற்றது. 30-5-69-ல் நகராட்சித் தேர்தல் நடைபெற்றது. 1-5-71-ல் மதுரை மாநகராட்சியாக மாற்றப்பட்டது. மாநகராட்சித் தலைவர் மேயராகி அவருடைய

1979 நவம்பர் 5] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

பதவி காலம் 13-5-74 வரை இருந்தது. பின் 1-11-74 வரை அது நீட்டிக்கப்பட்டது. அதற்குப் பின் அது நீட்டிக்கப்படவில்லை. மாநகராட்சித் தனி அதிகாரி அன்று முதல் நியமிக்கப்பட்டு மாநகராட்சி அருகில் உள்ள 13 ஊராட்சிகளையும் இணைத்து வார்டுகளை அமைத்த பிறகு தேர்தல் நடத்தும் வரை அவர் பதவிகாலம் ஒவ்வொரு ஆண்டும் நீட்டிக்கப்பட்டு ஜூலை 78-ல் மாநகராட்சித் தேர்தல் நடத்தப்பட்டது. புதிய மேயர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அதிலே யாருக்காவது அடி விழுந்து அதனால் எல்லோருக்கும் அடி விழவில்லை. நாங்கள் இந்த 13 பக்கத்தில் இருக்கின்ற ஒன்றியங்களையோ அலது ஊராட்சிகளையோ சேர்த்து அதை நீட்டித்தோமானால் பிட்டுக்கு மண் சுமந்த கதை நினைவிற்கு வருகிறது.

இன்னொன்றையும் நான் குறிப்பிட வேண்டும். இங்கே நிர்வாசு சீர்கேட்டிற்காக 1958 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் சட்டப்பிரிவு 154-ன் கீழ் 45 ஊராட்சிகள் கலைக்கப்பட்டன. இதற்கு முன் 1976 ஜனவரி திங்களிலிருந்து 1976 ஜூன் முடிய 761 புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. இந்த அரசு பதவிக்கு வந்ததிலிருந்து இதுவரை ஆயிரத்திற்கு மேல் இந்த அரசுக்கு புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட புகார்களின் எண்ணிக்கை ஏறிக்கொண்டே போகின்றன. தவிர சுற்றுப் பயணத்தில் சென்ற இடங்களில் எல்லாம் மக்கள் ஊராட்சித் தலைவர்களைப் பற்றி குறை கூறுகிறார்கள். சில ஊராட்சிகளின் தலைவர்கள் விதிமுறைகளைக் கூட எதையும் அனுசரிக்காமல் ஊராட்சியின் நிதியை விரயம் செய்தார்கள். சம்பந்தப்பட்ட கோட்ட வளர்ச்சி அலுவலர்கள் அவர்களுக்குத் தண்டச் சான்றிதழ்கள் பிறப்பித்து ஊராட்சிகளுக்குச் சேர வேண்டிய பணத்தை வசூலிக்க நடவடிக்கை எடுத்துள்ளார்கள். இந்த தண்டச் சான்றிதழ்கள் மீது அரசுக்கு வந்துள்ள மேல் முறையீடுகளின் எண்ணிக்கை 64 ஆகும். தவிர அதிகாரத்தை தவறாகப் பயன் படுத்தியதற்காகவும் மற்ற குற்றச்சாட்டுகளுக்காகவும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் பல ஊராட்சி தலைவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்து பதவி நீக்கம் செய்துள்ளார்கள். இது மட்டும் அல்ல இது சம்பந்தமாக அரசுக்கு 51 மேல் முறையீடுகளும் வந்துள்ளன.

எனவே மக்களிடம் இருந்து நேரில் மகட்டறிந்த பிறகும், புகார்களை விசாரித்த பிறகும் ஊராட்சிகளின் நிர்வாகத்தில் சீர் கேடுகள் மலிந்துள்ளன என்பது தெளிவாயிற்று. இந்த நிலைமையை நீட்டித்து அனுமதிக்க எந்த ஒரு மக்களாட்சியும் விரும்பாது. எனவே இந்த நிலைமைகளுக்கு பரிகாரம் காண வேண்டும் என்ற ஒரே நோக்கத்தோடுதான் அவைகள் கலைக்கப் பட்டன. அது மட்டும் அல்ல. நான் முன்பே குறிப்பிட்டவாறு பேச வேண்டியவை இன்னும் சில குறிப்புகள் இருக்கின்றன. ஊராட்சிகளின் தெரு விளக்குகள் எரிவதற்காக வேண்டிய மின் சாதனங்கள் வாங்குவது குறித்து அரசு ஆணை எண் 68.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 நவம்பர் 5

நாள் 20-1-75-ல் மாநில அளவில் ஒரு கணிப்பும் செய்து, அதன் பிரகாரம் ஊரக வளர்ச்சி இயக்குநர், ஊராட்சிகளுக்கு தேவையான பல்புகள் மற்றும் மின் சாதனங்கள் வாங்குவதற்கான ஒப்பந்தப் புள்ளிகளைப் பெற்று, பின் விலையை நிர்ணயம் செய்த பின் நிர்ணயப் பட்டியலை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு தெரிவிப்பார் என்று குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது.

அந்த நிர்ணயப் பட்டியலை மாவட்ட ஆட்சியாளர்களுக்குத் தெரிவிப்பார்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த முறைக்கு அரசாணை எண். 434 ஊர் வளர்ச்சி உள்ளாட்சித் துறை 22-3-78 ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. இதற்கிடையில் அவசரக் காலத்தில் தேவைப்படும் மிக அத்தியாவசியமான மின் சாதனங்களுக்கு அவற்றை சூப்பர் மார்கெட்டிலிருந்து வாங்க அரசாணை எண். 632 ஊர் வளர்ச்சி உள்ளாட்சித் துறை 30-6-78-ல் அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேற்கண்ட அரசாங்க ஆணைகளோடு. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மின் சாதனங்கள் கிடைக்காத சில சமயங்களில் தேவையான சாதனங்களை உடனடியாக கூட்டுறவு அங்காடிகளிலிருந்தும், குடிமைப் பொருள் விநியோகக் கழகக் கடைகளில் இருந்தும் வாங்கிக் கொள்வதற்கு வகை செய்ய அரசாணை எண். 604. ஊர் வளர்ச்சி உள்ளாட்சித் துறை 14-6-79 வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இது தவிர மின் விளக்குகளை செவ்வனே பராமரிக்க ஊக்குவிக்கும் வகையில் சட்டமன்ற மின்சக்தி ஆலோசனைக் குழு பரிந்துரைத்தபடி பழுதுபட்ட மின் விளக்குகளை சரிசெய்யும் மின்வாரிய ஊழியர்களுக்கு குமிழ் விளக்காக இருந்தால் 50 பைசாவும், குழல் விளக்காக இருந்தால் ஒரு ரூபாயும் அளிக்க வகை செய்யும் பொருட்டு அரசாணை பொதுப் பணித்துறை அரசாணை எண். 505, 21-3-79 ஆணையிடப் பட்டிருக்கிறது. 1979-ம் ஆண்டு டெண்டர்கள் மூலம் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட நிறுவனங்கள் மூலம் மின்சார சாதனங்கள் வாங்கப் படுகின்றன. இங்கே நான் ஒன்றை குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

நேற்று முன் தினம் பேசிய நண்பர்கள் சிலர் பேச்சோடு பேச்சாகப் பேசுவது போல் எங்கே நீங்கள் ஆர்டர் கொடுக்கிறீர்கள், யாருக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்கிறீர்கள், எங்கு வாங்க வேண்டுமென்கிறீர்களோ அங்கு வாங்கிக்கொள்ளுங்கள், செய்து கொள்ளுங்கள் என்று ஒட்டுமொத்தமாக குற்றச்சாட்டுகளைக் கலந்து பேசிய நண்பர்களுக்கு நான் ஒன்றை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். டெண்டர்கள் மூலம் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட நிறுவனங்கள் மூலம் மின் சாதனங்கள் வாங்கப்படுகின்றன. செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த குன்றத்தூர் ஒன்றியத்திலுள்ள ஆதனூர் ஹரிஜனக் காலனியில் மாடமாக்கம் ரெட்டிச் சாலை அமைப்பதற்காக ரூ. 15,000 மதிப்பிட்டில் வேலைக்கு உணவுத் திட்டத்தின் கீழ் ஒரு சாலை அமைக்கும் பணி மேற் கொள்ளப்பட்டு 80 மூட்டை அரிசி இந்த வேலைக்காக விநியோகம் செய்யப்பட்டது. சாலை ஆய்வாளரும் ஊர் நல

1979 நவம்பர் 5] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

ஊழியரும் அந்த வேலையாட்களுக்கு ஊதியம் தரும் பணிக்கு பொறுப்பாக்கப்பட்டார்கள். ஆதனூர் ஊராட்சித் தலைவர் அந்த 80 மூட்டையில் 60 மூட்டைகள் தான் வேலையாட்களுக்கு விநியோகம் செய்தார்கள். 22-8-79-ம் நாள் இரவு 10 மணிக்கு ஏழு மூட்டை அரிசியை தன் ஆட்கள் மூலம் தாம்பரத்திற்கு அனுப்பிவிட்டார்கள். கிராம மக்கள் புகார் செய்ததன்பேரில் தாம்பரம் போலீஸார் அந்த ஏழு மூட்டை அரிசியையும் 23-8-79-ல் கைப்பற்றி ஆதனூர் ஊராட்சித் தலைவரை அன்றே கைது செய்துள்ளார்கள். அவர் பிறகு ஜாமீனில் விடுதலை செய்யப் பட்டார். மீதமுள்ள 13 மூட்டை அரிசியை பஞ்சாயத்து தலைவரிடமிருந்து ஒன்றிய ஆணையர் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டு விட்டார். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் சம்பந்தப் பட்ட கோட்ட வளர்ச்சி அலுவலரையும், உதவிக் கோட்ட பொறியாளரையும் நடைபெறும் வேலையைப் பார்வையிட்டு தனக்கு ஒரு விரிவான அறிக்கையை அனுப்புமாறு கேட்டுள்ளார் கள். சம்பந்தப்பட்ட சாலை ஆய்வாளர் மீதும் ஊர் நலஅலுவலர் மீதும் மேற்காணப்பட்ட குறைபாடுகளுக்கு தகுந்த ஒழுங்கு நடவடிகைகள் எடுக்குமாறு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் குன்றத்தூர் ஒன்றிய ஆணையருக்கு உத்தரவு பிறப்பித்துள்ளார் கள். இதுபோன்ற முறைகேடுகளும் உள்ளன.

நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். உணவுக்கு வேலை என்ற திட்டத்தில் நாங்கள் அதிகக் கவனம் செலுத்த விரும்பி அதிலே அக்கறை காட்டுகிறோம். அதற்காக நாங்கள் மைய அரசிடம் போராடி கோதுமைதான் தருவோம் என்று இருந்ததை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்து அரிசிதான் தரவேண்டும் என்று நம்முடைய தேவையை எடுத்துச் சொல்லி அவர்கள் அதற்கு ஒப்புக்கொண்டு அரிசி தரத் தொடங்குவதற்கு உரிய நேரத்தில் அவர்கள் தரத் தொடங்கியவுடனே அந்த வேலைகளை தொடங்கினோம். அந்த வேலைகள் தூர் எடுப்பது, சாலைகள் அமைப்பது, குளங்கள் வெட்டுவது, கால்வாய்களைச் சுத்தப் படுத்துவது சீராக்குவது இதுபோன்ற அந்தந்தக் கிராமங்களுக்குத் தேவையான வேலைகளைச் செய்வதற்கு அவர்கள் பயன்படுத்தப் பட்டார்கள். நாங்கள் எவ்வளவு போர்களுக்கு இந்த உழைப் பிற்கு உணவு திட்டத்தின் கீழ் வேலைவாய்ப்பு தந்திருக்கிறோம் என்று சொல்ல வேண்டியது எனது நீங்காத கடமை என்று கருதுகிறேன்.

(பிற்பகல் 12.50)

திரு. நா. சுந்தரராஜ்: மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் வேலைக்கு உணவுத் திட்டத்தைப்பற்றி சொல்லிக்கொண்டிருக் கிறார்கள். நான் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பொதுவாக இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் வேலைகள் கான்டிராக்டர் கள் மூலம் தான் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. எந்த கிராமத்திலும் மக்களால் எந்த வேலையும் நடைபெறுவதில்லை,

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்] [1979 நவம்பர் 5

காண்டிராக்டர் மூலம் வேலை கொடுக்கப்பட்டு அவர்கள் வேலை கொடுத்து, வேலை வாங்கி, அதற்காக, அரசிடமிருந்து அரிசியை வாங்கிக் கொண்டு, அந்த அரிசியை கடையில் கொண்டுபோய் விற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையை மாற்றி மக்களே நேரடியாக இந்த வேலைசளில் ஈடுபடுகின்ற அளவில் இந்தத் திட்டத்தை அமல் நடத்துவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை அரசு செய்யுமா ?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, இதுவரையில் இப்படிப்பட்ட செய்தி வரவில்லை. இப்போது செய்தி வந்திருக்கிறது. எந்த ஊரில் இந்தவிதமாக நடைபெற்று வருகிறது என்பதை குறிப்பிட்டு தெரிவித்தால், இந்த அரசு நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாவட்டங்களுடைய பட்டியலைப் படிக்கிறேன்.

மாவட்டங்கள்—

செங்கற்பட்டு—பயன்பெற்றவர்கள்—88096
எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட வேலைகள்—2088
முடிக்கப்பட்ட வேலைகள்—1243
முடிக்கப்பட்டுள்ள வேலையின் மதிப்பு—28.35 லட்சம் ரூபாய்.
வழங்கப்பட்ட அரிசி, மெட்ரிக் டன்னில்—1719
வழங்கப்பட்ட அரிசியின் மதிப்பு ரூ, லட்சத்தில்—27.51 லட்சம்.
உருவாக்கப்பட்ட மனித உழைப்பின் நாட்கள்—4.17 லட்சம்.

வட ஆற்காடு—

பயன்பெற்றவர்கள்—30,005 பேர்கள்.
எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட வேலைகள்—1498
முடிக்கப்பட்ட வேலைகள்—238
முடிந்துள்ள வேலைகளின் மதிப்பு—33 லட்சம்
வழங்கப்பட்ட அரிசியின் அளவு மெட்ரிக் டன்னில்—1825
வழங்கப்பட்ட அரிசியின் மதிப்பு லட்சத்தில்—29.20
உருவாக்கப்பட்ட மனித உழைப்பு நாட்கள்—2.14 லட்சம்.

தென்னார்க்காடு—

பயன்பெற்றவர்கள் 61,198 பேர்கள்
எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட வேலைகள்—1700
முடிக்கப்பட்ட வேலைகள்—913
முடிந்துள்ள வேலைகளின் மதிப்பு—23,90,000 ரூபாய்
வழங்கப்பட்ட அரிசியின் அளவு மெட்ரிக் டன்னில்—1269
இதன் மதிப்பு—19.3 லட்சம் ரூபாய்
உருவாக்கப்பட்ட மனித உழைப்பு நாட்கள்—3.68 லட்சம்

1979 நவம்பர் 5] [திரு. எம். ஜி. ஜராமச்சந்திரன்]

சேலம் மாவட்டம் —

பயன்பெற்றவர்கள்—39,309 பேர்கள்
எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட வேலைகள்—2,558
முடிக்கப்பட்ட வேலைகள்—502
முடிக்கப்பட்ட வேலைகளின் மதிப்பு—24.16 இலட்சம் ரூபாய்
வழங்கப்பட்ட அரிசியின் அளவு—மெட்ரிக் டன்—1321
அதன் மதிப்பு 19.81 லட்சம் ரூபாய்
உழைப்பின் நாட்கள்—3.71 லட்சம்.

தர்மபுரி —

பயன் பெற்றவர்கள் 2,11,455 பேர்கள்
எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட வேலைகள் 2,688
முடிக்கப்பட்ட வேலைகள்— 1,903
முடிந்துள்ள வேலைகளின் மதிப்பு—21,57,000 ரூபாய்
வழங்கப்பட்ட அரிசியின் அளவு—1136 மெட்ரிக் டன்
இதன் மதிப்பு—29.52 லட்சம் ரூபாய்
மனித உழைப்பு நாட்கள்—3.82 லட்சம்.

கோயம்புத்தூர் —

பயன்பெற்றவர்கள்—10,564 பேர்கள்
எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட வேலைகள்—1,345
முடிக்கப்பட்ட வேலைகள் 105
இந்த வேலைகளின் மதிப்பு— 9.52 லட்சம் ரூபாய்
வழங்கப்பட்ட அரிசியின் அளவு—299 மெட்ரிக் டன்
இந்த அரிசியின் மதிப்பு—4.49 லட்சம் ரூபாய்
மனித உழைப்பு நாட்கள் 1.50—லட்சம்.

நீலகிரி மாவட்டம் —

பயன்பெற்றவர்கள்—1,791 பேர்கள்
எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட வேலைகள்—674
முடிக்கப்பட்ட வேலைகள்—116
முடிக்கப்பட்ட வேலைகளின் மதிப்பு—1.35 இலட்சம்
வழங்கப்பட்ட அரிசியின் அளவு—143 மெட்ரிக் டன்
இதன் மதிப்பு— ரூ. 2.27 இலட்சம்.
உழைப்பின் நாட்கள்—0.13 இலட்சம்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 நவம்பர் 5

திருச்சிராப்பள்ளி —

பயன்பெற்றவர்கள்— 3,01,675 பேர்கள்
எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட வேலைகள்— 5,711
முடிக்கப்பட்ட வேலைகள்— 4,112
முடிக்கப்பட்ட வேலைகளின் மதிப்பு— 69.74 இலட்சம்
வழங்கப்பட்ட அரிசியின் அளவு— 4,318 மெட்ரிக் டன்
இதன் மதிப்பு— ரூ. 69.8 இலட்சம்
மனித உழைப்பின் நாட்கள்— 12.36 இலட்சம்.

மதுரை —

பயன்பெற்றவர்கள்— 71,416 பேர்கள்
எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட வேலைகள்— 4,272
முடிக்கப்பட்ட வேலைகள்— 1,721
முடிக்கப்பட்ட வேலைகளின் மதிப்பு— 70 இலட்சம்
வழங்கப்பட்ட அரிசியின் அளவு— 3,900 மெட்ரிக் டன்
இதன் மதிப்பு— ரூ. 59.50 இலட்சம்
மனித உழைப்பின் நாட்கள்— 8.73 இலட்சம்.

புதுக்கோட்டை —

பயன்பெற்றவர்கள்— 65,713 பேர்கள்
எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட வேலைகள்— 989
முடிக்கப்பட்ட வேலைகள்— 384
முடிக்கப்பட்ட வேலைகளின் மதிப்பு— 12.68 இலட்சம்
வழங்கப்பட்ட அரிசியின் அளவு— 800 மெட்ரிக் டன்
மனித உழைப்பின் நாட்கள்— 2.14 இலட்சம்

இராமநாதபுரம் —

பயன்பெற்றவர்கள்— 1,44,748 பேர்கள்
எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட வேலைகள்— 3,587
முடிக்கப்பட்ட வேலைகள்— 1,043
முடிக்கப்பட்ட வேலைகளின் மதிப்பு— 48.15 இலட்சம்
வழங்கப்பட்ட அரிசியின் அளவு— 3,210 மெட்ரிக் டன்
இதன் மதிப்பு— ரூ. 48.15 இலட்சம்
மனித உழைப்பின் நாட்கள்— 8.45 இலட்சம்.

1979 நவம்பர் 5] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

பெரியார் மாவட்டம் —

பயன்பெற்றவர்கள்—7,349
எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட வேலைகள்—625
முடிக்கப்பட்ட வேலைகள்—307
முடிக்கப்பட்ட வேலைகளின் மதிப்பு—6.44 இலட்சம்
வழங்கப்பட்ட அரிசியின் அளவு—160 மெட்ரிக் டன்
இதன் மதிப்பு—ரூ. 2.40 இலட்சம்
மனித உழைப்பின் நாட்கள்—38,000

தஞ்சாவூர் —

பயன்பெற்றவர்கள்—2,88,000 பேர்கள்
எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட வேலைகள்—5,343
முடிக்கப்பட்ட வேலைகள்—4,210
முடிக்கப்பட்ட வேலைகளின் மதிப்பு—88.28 இலட்சம்
வழங்கப்பட்ட அரிசியின் அளவு—5,346 மெட்ரிக் டன்
இதன் மதிப்பு—ரூ. 80.19 இலட்சம்
மனித உழைப்பின் நாட்கள்—14.39 இலட்சம்.

திருநெல்வேலி—

பயன்பெற்றவர்கள்—15,500 பேர்கள்
எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட வேலைகள் 3,585
முடிக்கப்பட்ட வேலைகள்—553
முடிக்கப்பட்ட வேலைகளின் மதிப்பு —47.98 இலட்சம்
வழங்கப்பட்ட அரிசியின் அளவு—2,615 மெட்ரிக் டன்
இதன் மதிப்பு—ரூ. 39.22 இலட்சம்
மனித உழைப்பின் நாட்கள்—7.28 இலட்சம்.

கன்னியாகுமரி —

பயன்பெற்றவர்கள்—7,718 பேர்கள்
எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட வேலைகள்—870
முடிக்கப்பட்ட வேலைகள்—462
முடிக்கப்பட்ட வேலைகளின் மதிப்பு—ரூ. 9.78 இலட்சம்
வழங்கப்பட்ட அரிசியின் அளவு— 269 மெட்ரிக் டன்
இதன் மதிப்பு—ரூ. 3.86 இலட்சம்
மனித உழைப்பின் நாட்கள் 99,000

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 நவம்பர் 5

[பிற்பகல் 1—00]

இதை நான் சொல்லும்போது மொத்தம் 13,49,532 பேர்களுக்கு வேலைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதுபோக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட வேலைகள் 37,973; முடிந்திருக்கும் வேலைகள் 17,242; முடித்துவிடும் வேலைகளின் மொத்த மதிப்பு 492.90 லட்சம் ரூபாய்; மெட்ரிக் டன் 283·30; லட்சத்தில் 433.93; ஆட்களின் உழைப்பு 73.88 நாட்கள்.

இதை நான் இங்கே சொல்வதற்கு முக்கிய காரணம், இந்த அரசு வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்துவதற்கு என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறது; எதுவுமே செய்யவில்லை, முதலில் லட்சம் பேர்களுக்கு என்றார்கள் .. ..

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம் : எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட வேலைகள் பற்றியும், முடிந்த வேலைகள் பற்றியும் முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட வேலைகள் பூராவும் முடியுமா? பல இடங்களில் இன்னும் வேலைக்கு அரிசி போகாமல் தேங்கி நிற்கிறது. அதைப்பற்றி என்ன சொல்கிறார்கள்?

திரு. க. சுப்பு : முதலமைச்சர் அவர்கள் நீண்ட பட்டியலைப் படித்தார்கள். ரொம்ப நேரமாகப் படிக்கிறார்கள். வேறு யாராவது படிக்கலாம். சரி. இந்தத் திட்டம் மத்திய அரசாங்கத் திட்டம் .. ..

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சுப்பு அவர்கள் பேசுவதில் மரியாதை உண்டு; ஆனால் இப்படி அவமானகரமாகப் பேசுவதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. வேறு யாராவது படிப்பது என்றால் முதலமைச்சர் பதில் சொல்வதற்கு இங்கு இருக்கவேண்டிய தேவையில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒரு பிரச்சினையைப் பற்றிச் சொல்லும்போது இடையில் வேறு வார்த்தைகளைச் சொல்லுவது உறுப்பினர் சுப்புவின் சுபாவமாகப் போய்விட்டது. இதை மாற்றிக்கொள்ளக் கூடாதா?

திரு. க. சுப்பு : பட்டியல் படிக்கிறார், கஷ்டப்பட்டு படிக்கிறாரே என்றுதான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : இவர்கள் தான் பேரவைக்கு வெளியே சென்று, இவர்கள் எந்தப் பணியைச் செய்தார்கள். எந்தக் காரியத்தைச் செய்தார்கள். புள்ளி விவரங்கள் தர முடிந்ததா, கேட்டால் எதுவும் சொல்லாமலே என்று பேசுவதில் மாண்புமிகு சுப்பு அவர்கள் முக்கியமானவர் என்பதை நான் நன்கு அறிவேன். ஆகவே, அவர்கள்தான் முழுமையாகக் கேட்க வேண்டும்.

1979 நவம்பர் 5]

திரு. க. சுப்பு : தப்பாக நினைத்துக் கொள்கிறார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் முக்கியமான குற்றச்சாட்டுகளுக்கெல்லாம் பதில் சொல்லவேண்டும். நீண்ட பட்டியலைப் படித்தால் கஷ்டமாக இருக்குமே என்பதற்காகச் சொன்னேன் . . .

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : கஷ்டப்படுவது என்பதை ஏற்றுக்கொண்டுதான் இந்தப் பணிக்கு வந்திருக்கிறோம். இங்கே வரவில்லையே என்று கவலைப்படுபவர்களும், பதில் சொல்வதைக் கேட்பவர்களும் கொஞ்சம் பொறுமையாக இருக்கவேண்டும்.

திரு. க. சுப்பு : எவ்வளவு நேரம் வேண்டுமானாலும் கூட படியுங்கள். சங்கடப்பட வேண்டாம் என்றுதான் சொன்னேன் . .

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மீண்டும் வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பட்டியலை குறிப்பாக பாடம் செய்து ஒப்பிக்க முடியாது. பார்த்துத்தான் சொல்ல முடியும்.

திரு. க. சுப்பு : இந்த அரசாங்கத்தின் மீது சில குற்றச் சாட்டுகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள், கண்டனங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் – மத்திய அரசாங்கத் திட்டங்களைத்தான் இவ்வளவு நேரம் முதலமைச்சர் அவர்கள் வாசித்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மத்திய அரசு, மாநில அரசு என்பதல்ல. இந்த மாநில அரசு செய்துள்ள வேலைகள் இவை. இந்த வேலைகளை நிறைவேற்றுவது எங்களுடைய கடமை. அதை ஒழுங்காக, செம்மையாகச் செய்து வருகிறோம். ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தை செலவழிக்காமல் பணத்தை திருப்பியனுப்புகிறார்கள் என்று கேட்கிற உரிமை உங்களுக்கு இருக்கும்போது கொடுக்கிற பணத்தையும், நெல்லையும், அரிசியையும் பயன்படுத்திக் கொள்கிறோம் என்று சொல்லும்போது அது எங்கள் வேலை இல்லை என்று கருதக்கூடாது.

திரு. துரைமுருகன் : தலைவர் அவர்களே, நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புவது . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எல்லோரும் பேசலாம் என்று எழுந்திருப்பது சரியல்ல. ஒரு வரையறை இருக்கவேண்டும்.

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம் : நான் கேட்ட கேள்விக்கு பதில் வருவதற்கு முன்னால் இடையில் பலர் எழுந்திருக்கிறார்கள். நான் கேட்ட கேள்விக்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லக்கூடாது என்று நினைக்கிறார்களா? இப்படிக் குறுக்கிட்டால் எந்தக் கேள்விக்கும் பதில் சொல்ல முடியாது

[திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம்] [1979 நவம்பர் 5

நிலைமை உருவாகிவிடும். எத்தனை வேலைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு எத்தனை முடியவில்லை. அரிசி கொடுக்கப் படுகிறது என்றால் பல பேர்களுக்குக் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறதே என்பதற்கு விவரத்தை அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். இதற்குப் பதில் அளித்த பிறகு மற்றவற்றுக்குப் போகலாம்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எடுத்துக்கொண்ட திட்டங்கள் எவ்வளவு என்பதைச் சொல்லி இருக்கிறேன். வேலை செய்த மனித உழைப்பினுடைய நாட்கள் எவ்வளவு என்பதை இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். கொடுக்கப்பட்ட அரிசியினுடைய அளவு எவ்வளவு என்பதைச் சொல்லியிருக்கிறேன். அதற்குரிய விலை மதிப்பு எத்தனை லட்சம் என்பதைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அதிலே இருக்கின்ற உண்மை வேலை தொடர்கிறது. நாங்கள் எடுத்துக்கொண்ட வேலைகள் தொடர்கிற வரையில் அந்த வேலை நடந்துகொண்டே இருக்கும். அவர்களுக்கு வேலை இருந்துகொண்டே இருக்கும். அந்த வேலைகள் முடிந்த பிறகு இன்னொரு வேலைக்கு அனுப்பப்படும் பொழுது, அவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும்பொழுது அந்த வேலைக்குரிய அதே மாதிரியான நிலைமையை அந்த நேரத்திலே அங்கே ஏற்படுத்துவோம். ஆக வேலை நடந்து கொடுக்காமல் இல்லை. வேலை நடந்திருக்கிறது. திட்டம் போட்ட அளவுக்கு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தினுடைய இறுதி கட்டத்திற்கு இன்னும் வரவில்லை, மீதி இருக்கிறது என்று பொருள்.

திரு. துரை முருகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் தங்களிடத்திலே கேட்டுக்கொளவது, மணி இப்போதே 1-05 ஆகிறது, இன்னும் பல்வேறு பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன, பேராசிரியர் வேறு பேச வேண்டியிருக்கிறது. இன்றைக்குள் முடியுமா? நாளைக்கும் இது தொடருமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது எதிர்க்கட்சித் தலைவரும் முன்வரிசையிலே உள்ள கட்சித் தலைவர்களும் ஆளுங்கட்சியின் சார்பாக பேரவை முன்னவரும் சேர்ந்து பேசி முடிவு எடுக்கவேண்டிய ஒன்று. திரு. துரைமுருகன் அவசரப் பட்டு இதை எழுப்பவேண்டிய அவசியம் இல்லை.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : தலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சர் அவர்கள் இப்போது புள்ளி விவரங்களை இங்கே படித்தார்கள். நான் ஒன்றை சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தப் புள்ளி விவரங்களை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்வதைவிட முதலமைச்சர் அவர்களே ஒரு தனி கமிஷனைப் போட்டு இந்த வேலைகள் ஒழுங்காக நடைபெற்றிருக்கிறதா? அதிலே என்ன என்ன குறைகள் ஏற்படுகின்றன என்பதை தெரிந்துகொள்ள முதலமைச்சர் அவர்களே நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

1979 நவம்பர் 5]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, இதற்காக மணவாளன் தலைமையில் குழு இருக்கிறது. அதற்கு உடன் வேலை செய்ய வேண்டிய பொறுப்பை மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சரிடம் ஒப்படைத்திருக்கிறோம். அது உள்ளாட்சித் துறை செயலாளர் மூலமாகச் செயல்பட நாங்கள் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம்.

(4) அறிவிப்புகள் (தொடர்ச்சி)

(ஆ) பேரவை அலுவல் குறித்து

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் அலுவல்கள் குறித்து மேற்கொண்டு எனக்கு ஒரு முடிவு தெரிவதற்காகக் கூறுகிறேன். இன்றைக்கு இந்த வ்வாதம் முடியவில்லையென்றால் நாளைக்கு இதை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கும். முதல் அமைச்சர் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது கட்சித் தலைவர்கள், அலுவல் ஆய்வுக்குழு கூட்டத்திற்கு வர முடியாது போகலாம் என்றுதான் இன்று காலை கூடுவதாக இருந்த அலுவல் ஆய்வுக்குழு கூட்டத்தையும் தள்ளி வைத்தேன். விவாதம் தொடர்ந்து நடை பெறுவதால் அலுவல் ஆய்வுக் குழுவை கூட்டுகின்ற வாய்ப்பு இல்லை, எனவே இந்த அலையிலேயே அது பற்றி ஒரு முடிவு எடுப்பது நல்லது. இன்றைக்கு இந்த வ்வாதம் முடியவில்லையென்றால் நாளைக்கும் இதனை எடுத்துக் கொள்வது என்றும், நாளை எடுத்துக் கொள்வதாக உள்ள அலுவல்கள் 7, 8 ஆம் தேதிகளில் எடுத்துக் கொள்வது என முடிவு செய்யலாமா என்பதை அவை முடிவு செய்ய வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : யோசனை என்ற பெயரால் தங்களது கவனத்திற்கு நான் வைக்க விரும்புகிறேன். நாளை உங்களுக்குத் தெரியும். நீதிபதி இஸ்மாயில் பிரதம நீதிபதியாக பதவி ஏற்கின்ற விழாவில் அனைவரும் கலந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற நிலைமை இருக்கிற காரணத்தால் அந்த விழா 11 மணிக்கு நடைபெறுவதால் அந்த வ்ழாவிலே பங்குபெற்றதற்குப் பிறகு 11.30 மணிக்கு திருப்பி அவை கூடி இந்த விவாதத்தைத் தொடங்குவது நியாயமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். ஒன்னரை மணிக்குள் முடித்து விடலாம். நாளைக்கு, அவை ஏற்றுக்கொண்டால், கேள்வி நேரத்தைக்கூட தவிர்க்கலாம்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, குறுக்கிட்டுத்தான் விளக்கத்தைப் பெற முடியும்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: தலைவரவர்களே, நாளைய தினம் ராஜ பவனத்திற்கு நாம் பிரதம நீதிபதியாக பதவி ஏற்கின்ற அந்த வைபவத்திற்குச் செல்ல வேண்டுமென்று இங்கே அறிவித்திருக்கிறீர்கள். நாமெல்லாம் செல்வதற்கு ஏதாவது ஏற்பாடாகியிருக்கிறதா என்பதை சபையிலே அறிவித்து விட்டால் நாம் எங்கேயிருந்து செல்லவேண்டும், எப்படி எங்களை அழைத்துச் செல்லப் போகிறீர்கள் என்ற விவரத்தை சபைக்கு அறிவித்து விட்டால் எங்களுக்கு சவுகரியமாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அனுமதியோடு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், தங்கும் விடுதியிலேயிருந்து உறுப்பினர்கள் கவர்னர் இல்லத்திற்கு செல்வதற்கு பஸ்களை ஏற்பாடு செய்தால் நலம் என்று கருதுகிறேன். பிறகு, அங்கேயிருந்து இங்கே சட்டமன்றத்திற்கு வருவதற்கும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். கவர்னர் இல்லத்திற்குச் சென்று, பதவி பிரமாண நிகழ்ச்சியை முடித்துவிட்டு, மறுபடியும் இங்கே வரும் வரை பஸ்களை ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(7) அமைச்சரவையின் கொள்கையை நிராகரிக்கும் தீர்மானம்—விவாதம் (தொடர்ச்சி)

திரு. நா. சுந்தராஜ்: தலைவரவர்களே, முதலமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து ஒரு விளக்கத்தைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். அதிலே ஊராட்சி மன்றங்களைக் கலைப்பதற்கான காரணங்களை முதலமைச்சர் அவர்கள் சரியாக விளக்கவேண்டும். நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது எல்லாம் இப்பொழுது ஊராட்சிமன்றங்கள் கலைக்கப்பட்ட பிறகு அங்கே தனி அலுவலர்கள் நிர்வாகம் செய்கின்றார்கள். இதுவரை அலுவலர்கள் இருந்த இடத்திலே, கூட்டுறவு வங்கிகளிலே, கோயில்களிலே எல்லாம் இப்பொழுது உங்கள் கட்சிக்காரர்களையே அங்கே ஆலோசனை குழுக்களுக்கு நியமனம் செய்திருக்கிறீர்கள். அதுபோல் இந்த ஊராட்சி மன்றங்களிலும் நீங்கள் உங்கள் கட்சிக்காரர்களை இந்த ஆலோசனை குழுக்களில் நியமனம் செய்ய ஏதாவது திட்டம் வைத்திருக்கிறீர்களா என்பதை நான் அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. ராமச்சந்திரன்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, எங்கள் கட்சிக்காரர்கள், மாற்றுக் கட்சிக்காரர்கள் என்று நாங்கள் பார்த்து, யாரையும் நியமிப்பதில்லை.

1979 நவம்பர் 5] [திரு.எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

யார், யார் அங்கே தயாராக தகுதி உடையவர்களாக மற்றவர்களால் சொல்லப்படுகிறார்களோ, அவர்களை நியமித்திருக்கிறோம். இன்னொன்றையும் நான் குறிப்பிடுவதற்கு நினைவு படுத்தியதற்கு நண்பர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தேர்தலில் ஒருசில மாற்றங்கள் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கருதுகிறேன். 1. தாழ்த்தப் பட்டவர்கள் தலைவர்களாக வருவதற்கு உரிமையாக, அவர்களுக்கு வாய்ப்பு இல்லை. ஆகவே தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு என்று இத்தனை தொகுதிகள் என்று ஒதுக்கி வைக்க வேண்டுமென்பது என்னுடைய எண்ணமாகும். (பலத்த கைத்தட்டல்). அது மட்டுமல்லாமல், தாய்க்குலத்திற்கு என்றும் இத்தனை சதவீத இடங்கள் என்று ஒதுக்கி வைக்கவேண்டுமென்பது என்னுடைய விருப்பமாகும் (பலத்த கைத்தட்டல்). 100—க்கு 18 என்ற சதவீதத்தை நாம் கைக்கொள்கிற காரணத்தால், அந்த 18 என்ற விகிதத்தை எந்த அளவிற்கு இந்த 12,300 தொகுதிகளிலும் வருகிறதோ, அதிலும், நகரசபைகளிலும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும் எல்லாம், தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கென்று தலைமை பதவி ஏற்படுத்திக் கொடுக்கக்கூடிய வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க, நான் சட்டமும் கொண்டுவர தயாராக இருக்கிறேன். அது போலவே 20 சதவீதத்தினை தாய்மார்களுக்கு ஒதுக்கி வைக்கவேண்டுமென்பது என்னுடைய விருப்பம் என்பதை இங்கே சொல்லி, அதையும் நிறைவேற்றி வைரவிலே ஊராட்சி மன்றங்கள், ஒன்றியங்கள், இவைகளுக்கெல்லாம் தேர்தல் நடத்த வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன்.

இது போன்ற பல காரணங்கள் உள்ளன என்பது மட்டுமல்லாமல், முன்பு இதே மன்றத்திலே பேசியதைப் போல், வாக்காளர்களுடைய படங்களைக் கொடுத்து, அந்தப் படங்களையும் வைத்து, வாக்குகள் அளிக்கக்கூடிய நிலைமைகளை உருவாக்குவதற்கும் நாங்கள் முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

[பிற்பகல் 1-20]

நாடாளுமன்றத் தேர்தல் போன்றவைகளிலே அதைக் கொண்டு வந்தோம் என்றால் மைய அரசு குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்கு, குறிப்பிட்ட சதவீதம் பணம் தருவதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆனால் ஊராட்சி மன்றங்கள், ஒன்றியங்கள், நகராட்சி மன்றங்களுக்கு எல்லாம் அவர்கள் தருவதாக இல்லை. ஆகவே அப்படித் தராமல் இருந்தாலும் கூட ஓர் நல்ல காரியத்தை நடத்துவதற்கு, கள்ள ஓட்டுப் போடுகின்றவர்கள், மறைந்தவர்கள் பெயரைப் பயன்படுத்தி ஓட்டுப் போடுகின்றவர்கள், இப்படிப்பட்ட தவறுகள் எல்லாம் நடைபெறாமல் இருக்கக் கூடிய அளவிற்கு புகைப்படங்களைக் கொடுத்து, அந்தப் புகைப் படங்களை அடையாளமாகக் காட்டி, அவர்கள் வாக்களிக்க

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 நவம்பர் 5

வேண்டுமென்கிற அளவிற்கு அதைப் பயன்படுத்தலாம் என்று நினைக்கிறோம். வேறு சில மாநிலங்களில் அது வெற்றிகரமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறதென்ற தகவல் வந்திருக்கிறது. ஆகவே அதை செய்வதன் மூலம் நல்ல பலன் தரும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

திரு. என். வரதராஜன்: தலைவரவர்களே, மிகச் சரியான ஒரு நல்ல கருத்தை முதலமைச்சர் அவர்கள் ஊராட்சி மன்றங்களில் ஊராட்சித் தலைவர்கள் பதவி ஒதுக்கீடு பற்றி சொன்னார்கள். நான் இன்னொன்றையும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். சமீபத்தில் பல மாநிலங்களில், குறிப்பாக கேரளம், மேற்கு வங்காளம் மற்றும் வேறு சில மாநிலங்களில் கூட 18 வயது உள்ளவர்களுக்கு ஓட்டுரிமை அளித்திருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட உரிமை தமிழ்நாட்டில் உள்ளவர்களுக்கும் அளிப்பதற்கு அரசு இந்த வாய்ப்பை உபயோகப்படுத்திக் கொள்ள முன்வருமா என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் மூலமாக நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அதையும் நாங்கள் பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எந்த அளவுக்கு விவரம் தெரிந்தவர்கள் வாக்களிக்க முடியுமோ அத்தனை மக்களுக்கும் வாக்குரிமை அளிப்பதற்கு நாம் சந்தர்ப்பத்தை அளிக்க வேண்டும்.

திரு. கே. கந்தசாமி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கொடுக்கப்பட்ட வயது வரம்புள்ள வாக்காளர்கள் வாக்குப் போடுவதிலேயே குழப்பம் இருக்கிறதை நடைமுறையிலே நாம் காண்கிற போது "மெச்சூரிட்டி ஆப் அண்டர்ஸ்டான்டிங்" என்ற நிலையில் அறிந்து கொள்ள, நன்மை, தீமை என்று புரிந்து கொள்ள முடியாத "டெண்ட்டர்" ஏஜிலே இளம் வயதிலே வாக்குரிமை கொடுப்பது அவசியம்தானா, முறையானதுதானா என்ற விபரத்தை

What is the legal or moral necessity?

What is maturity of mind?

என்ற நிலைமையையும் மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் அதை சட்டமாக்குவதற்குள் சீர்தூக்கிப் பார்க்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே

* * *

*மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

1979 நவம்பர் 5]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நண்பர் திரு. ஆறுமுகம் சொன்ன கருத்தை நீக்கிவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே முதல்வர் அவர்கள் இந்த ஊராட்சி மன்ற பிரச்சினையை முடித்துவிட்டு அடுத்த பிரச்சினைக்குச் செல்வதற்கு முன்னாலே நான் எழுப்பிய ஒரு சந்தேகத்திற்கு. . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: கனம் உறுப்பினர் ஆறுமுகம் பேசியவைகளை நீக்கும்படி உத்தரவிடுகிறேன். பத்திரிகைகளிலும் வெளியிடக் கூடாது என்று உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, நான் அன்று பேசும்போது ஒன்றைக் குறிப்பிட்டேன். ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் எல்லாம் இப்பொழுது இல்லாத காரணத்தால் 40 அல்லது 30 பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் காசோலைகள் வழங்கி செலவுக்கான வகை தொகைகளை செய்கின்ற அந்தப் பொறுப்பை பி. டி. ஓ. எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர் செய்கின்ற செலவு செய்தது சரிதானா என்று பார்க்கிற பொறுப்பு, தணிக்கை செய்கின்ற பொறுப்பு, ஈ.ஓ.பி. E. O. P. என்கின்ற கீழே உள்ள அதிகாரியிடத்திலே ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது சரியான நிர்வாகத்திற்கு எடுத்துக் காட்டாக இருக்க முடியாது. அதைத் திருத்திக் கொள்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நிச்சயமாக அது திருத்தப்படும். அதோடு ஊராட்சி ஒன்றியங்களைப் பொறுத்த வரையில் இந்த 18 வயது என்பது மிக நல்ல யோசனை என்பதை நான் இங்கே மீண்டும் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். காரணம் 18 வயது இளைஞர்கள் மிக மிக அக்கறையாக இப்பொழுது அரசியலை கவனிக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு தலைவரையும் கவனிக் கிறார்கள்

திரு. க. சுப்பு: தலைவரவர்களே, உன்னிப்பாக கவனிப்பது 16 வயதிலேயே தொடங்கி விட்டது, அப்படி ஆக்கிவிட்டால் என்ன.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர் களே, மாண்புமிகு நண்பர் சுப்பு அவர்கள் தன்னுடைய வரலாற்றை எடுத்துக் காட்டியதற்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மகிழ்ச்சி. ஆனால் 18 வயது என்பது மிக மிக தேவை என்பதை எல்லோரும் மகிழ்ச்சியோடு ஆமோதிக்கும் நிலையிலே இதைப் பற்றி விரைவாக பரிசீலித்து ஒரு முடிவு வரும் என்பதும், நாடாளுமன்ற தேர்தல் முடிந்த உடனேயே

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 நவம்பர் 5

விரைவில் என்பதற்கு எத்தனை மாதம், எத்தனை ஆண்டுகள் என்று ஒரு கணக்கு இல்லாமல் இருக்கிறது ஒரு எல்லை கிடையாது, என்ற வகையில் பேசினார்கள். நான் மனமுவந்து, மன நிம்மதியோடு சொல்கிறேன் ஏப்ரல் மாதத்திற்குள் என்று நீங்கள் வைத்துக் கொள்ளலாம். நமது பட்ஜெட் செஷன் முடிந்த உடனே ஒரு இரண்டு மாத காலத்திற்குள் இந்தத் தேர்தல் நடை பெறும் அளவிற்கு நாங்கள் முயற்சிப்போம் என்பதை நாங்கள் இங்கே சொல்லிக் கொள்கிறோம்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: தலைவர் அவர்களே, தாழ்த்தப் பட்ட சமுதாயத்திற்கும், பெண்களுக்கும் தொகுதிகள் ஒதுக்கீடு செய்வதற்கான ஒரு திட்டம் அரசாங்கத்திடம் இருக்கிறது என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். வரவேற்கிறேன். ஆனால். அதே நேரத்தில் தொகுதிகள் ஒதுக்கீடு செய்வதில் சில அடிப்படையிலே ஒதுக்கீடு செய்யப்படுகிறது. சட்டமன்றத் திற்கும், பாராளுமன்றத்திற்கும், தொகுதிகள் ஒதுக்கப்படுகிற போது, டீ லிமிடேஷன் கமிஷன் வைத்து, எந்தெந்தத் தொகுதி களை ஒதுக்கீடு செய்யவேண்டும் என்பதற்காக உள்ள சில தார தர்ம்யங்கள்' சில காரணகாரியங்கள் ஆகியவற்றின் அடிப்படை களை வைத்து செய்கிறார்கள். அந்த வகையிலே இந்த ஸ்டேட் ஒன்றியங்கள் தொகுதிகளை ஒதுக்கீடு செய்யப்படும்போது, அந்த வகையில் ஆய்வு செய்வதற்காக டீ லிமிடேஷன் கமிஷன் போன்ற ஒரு கமிஷனை அமைத்து, அந்த அடிப்படையில் தொகுதிகள் ஒதுக்கீடு செய்வதற்கு, இந்த அரசு சட்டத்தை இயற்றுவதற்கு முன்பு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுமா என்று அறிய விரும்பு கிறேன்.

திரு. ரா. மார்க்கபந்து: தலைவர் அவர்களே, பஞ்சாயத்துத் தேர்தல்களைப் பொறுத்தவரையில் கிராமத்திலே இருக்கிற மக்களின் அபிப்பிராயத்தின்படி அங்கே ஓட்டுக்களைப் போடு கிறார்கள். ஆகவே, அந்தப் பஞ்சாயத்துக்களிலே இப்படிப் பட்ட ஒதுக்கீடுகள் செய்வது சரியாக வருமா அல்லது பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களின் அளவிலே ஒதுக்கீடு செய்வது சரியாக வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இப்படியே குறுக்கீடுகள் இருக்குமானால், நாளைக்குக் கூட இந்த விவாதம் முடியுமா என்பது எனக்குக் கூட சந்தேகமாக இருக்கிறது. நிமிடத்திற்கு நிமிடம் குறுக்கிட்டால் எப்படி சபையை நடத்த முடியும்? தயவு செய்து முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்வதை எல்லாம் கேட்டு விட்டு, முக்கியமானவற்றில் தேவையானால் குறுக்கிடுங்கள.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் இருவர் சொன்ன தையும் நாங்கள் மனதில் வைத்துக்கொள்கிறோம். ஆனால், உத்தரவாதம் தர முடியாது. ஆனால், அலட்சியப்படுத்த மாட்டோம் என்பதை மாத்திரம் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

[1979 நவம்பர் 5 [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

இங்கே நான் ஒன்றைக் குறிப்பிடவேண்டும். வேளாண்மைத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் ஊதியத்தைப் பற்றி சிலர் இங்கே எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள். 1961 ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாடு வேளாண்மை தொழிலாளர்கள் நியாய ஊதியங்கள் சட்டம் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் உள்ள கிழக்குப் பகுதியின் வட்டங்களான, நாகப்பட்டினம், நன்னிலம், திருவாரூர், மன்னார்குடி, திருத்துறைப்பூண்டி, மாயவரம், சீர்காழி ஆகியவற்றில் அமலில் உள்ளது. அந்தச்சட்டத்தின்படி அங்கேயுள்ள வேளாண்மைத் தொழிலாளர்களுக்கு நியாய ஊதியம் தமிழக அரசால் நிர்ணயிக்கப் பட்டுள்ளது. அந்த நியாய ஊதியம் பணமாகவோ, தானியமாகவோ கொடுக்க வழிவகை செய்யப்பட்டுள்ளது. நியாய ஊதியம் முழுவதும் பணமாகக் கொடுக்கப்படும்போது அக்டோபர் முதல் நாள் முதல் மே மாதம் 31-ம் நாள் வரையில் ஒரு விகிதமாகவும், ஜூன் மாதம் முதல் நாள் முதல் செப்டம்பர் மாதம் 30—ம்நாள் வரையில் கூடுதல் விகிதமாகவும் குறிப்பிட்ட பணிகளுக்கு ஏற்ப நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஜூன் முதல் செப்டம்பர் வரையில் பணமாகக் கொடுக்கப் படும் ஊதியம் அதிகப்படுத்தப்படுவதன் காரணம் அறுவடை முடிந்த கடைகளில் உணவு தானியங்கள் விலை சற்று கூடுதலாக இருக்கும் என்பது தான்.

இந்தப் பாகுபாடு இல்லாமல் ஆண்டு முழுவதும் ஒரு பணிக்கு ஒரே விகிதத்தில் நியாய ஊதியம் நிர்ணயிக்கவேண்டும் என கோரிக்கைகள் அரசுக்கு வந்து உள்ளன. இவற்றையெல்லாம் பரிசீலித்து அரசு அந்தக் கோரிக்கைகளை ஏற்க முடிவு செய்துள்ளது.

அதன்படி அக்டோபர் முதல் நாள் முதல் மே மாதம் 31-ம் தேதி முடிய உள்ள காலத்திற்கும் மீதம், உள்ள காலத்தில் வழங்கப் படும் கூடுதல் ஊதியத்தையே நிர்ணயிப்பது என அரசு முடிவு எடுத் துள்ளது. ஆகவே, அக்டோபர் முதல் நாள் முதல் மே மாதம் 31-ம் தேதி வரையில், நியாய ஊதியம் சில பணிகளுக்கு ஒரு தினத்திற்கு ரூ. 6·60 என்று இருப்பதை, ரூ. 7·20 என்றும், வேறு சில பணிகளுக்கு இப்போது ஒரு தினத்திற்கு ரூ. 5 என்று இருப்பதை ரூ. 5·60 என்றும், சிறுவர்களுக்கு இப்போது ஒரு தினத்திற்கு ரூ. 3·60 என்று இருப்பதை ரூ. 4 என்றும் உயர்த்தப்படும். இவ்வாறு உயர்த்தப்பட்ட ஊதிய விகிதங்கள் இன்று முதல் அமலுக்கு வரும் (கைதட்டல்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இன்று இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை (6-11-79) காலை 11-30 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர், பேரவை பிற்பகல் 1·30 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.